

den12. mann

Nummer 3•2002

3 keepere i Brann

Mykje moro frå juniorane

Litt forseinka får de eit nytt nummer av d12m. No har både de lesarar, d12m-redaksjonen og spelarane kvilt lenge nok til å makta å lesa eit nytt nummer – til og med nokre nynorskartiklar. Så skal ikkje eg avgjera kven som har fortent ferien mest. Altfor ofte denne våren har det sett ut som deler av laget har vore klar for ein tidleg ferie. Men Molde-kampen gav oss akkurat det løftet me trong for at sommarferien kan gje rom for lyse draumar om fleire Brann-triumfar til hausten.

I d12m-redaksjonen er me særleg nøgde med at me har gjort eit skikkeleg løft på biletfronten. Fotograf Tom Engelbrecht har vore vår mann på ei rekkje kampar denne våren. Resultatet ser de her. Ein av fotografen sine innvendingar har vore at det har blitt lite jubelscener. Det er ikkje hans feil. La oss håpa hausten kan by på mykje av det slaget, så skal me heller koma tilbake med meir jubelbilete i neste nummer.

Men blant anna for å gje dykk litt stoff om vinnarlaget Brann, har me fokusert på junior- og u-laget i dette nummeret. Her er det allereie mykje å gle seg over. I skrivande stund kjem rapporten om at laget

gjekk til topps i JET-turneringa på Hamar. Utviklar desse unggutane seg vidare slik det no ser ut, kan me få mykje moro i åra framover.

Håpar de vil lesa spelarportrett og anna stoff med interesse. Men gløym ikkje at spelarar kjem, spelarar går, men Brann består. Me gler oss over mange flotte spelartypar i Brann. Men laget og drakta er viktigare for supportereren enn einskildspelarar, jfr. det supporterpolitiske manifestet. Somme synest kanskje at seks sider supporterpolitikk er mykje å lesa. Men ta det i små porsjonar. Dette er viktig. BST-styret vil heilt sikkert gje oss høve til debatt i tida som kjem.

Så eit ord om Brann-songane. Me trykkjer ein del nye og gamle klubbsongar slik at de kan vera godt førebudde til full innsats på tribunen. Så finn du sikkert dine favorittar (og mumlar berre der du ikkje likar teksten). La oss håpa på mange syngjande Brann-supporterar utover hausten som også får sjå det me syng: "For Brann e tilbake, og snart får du se: Vi e et mirakel med verden i kne."

Åshild Samnøy, redaktør

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger årlig, og sendes gratis til medlemmene i BST. Bladet er redigert av en uavhengig redaksjon, og innholdet reflekterer derfor ikke nødvendigvis BSTs syn i ett og alt.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)
Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Agnethe Paulsen
Leif Morten Nygård
Åse Oen
Stine Lines Steffensen
Mats Hansen
Tom Johannessen

Andre bidragsytere:

Alexander Osdal, Silje Nordtveit,
Richard Jansen

Grafisk Produksjon:

Leif Morten Nygård
Trykk: Designtrykkeriet, Bergen

Foto:

Tom Engelbrecht (Brecht/Brecht Foto), redaksjonen

Redaksjonsarbeidet avsluttet
7. juli 2002

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870 - Sentrum
5807 Bergen

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har hver sine hovedansvarsoppgaver:

Leder:	Silje Nordtveit
Talsmann/TIFO:	Tom Johannesen
Kasserer:	Svein Hopland
Sekretær:	Agnethe Paulsen
Butikk/effekter:	Vidar Ebbesvik
Effekter:	Helge Sanden
TIFO:	Per Børge Hillestad
Tuopplegg/	
web:	Hans Petter Franck-Nielsen
Tuopplegg/	
sikkerhet:	Svein-Erik Mæhlum
Arrangement:	Tanja Vinje

Brann Supporter Team

Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Brannbutikken

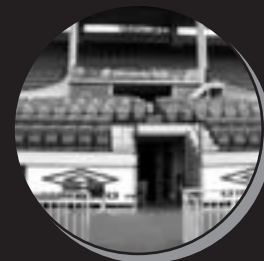
Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Innhold:

Side 1:	3 keepere i Brann
Side 2:	Leder
Side 4-7:	Branns juniorer
Side 8-11:	Klubbsanger
Side 12:	Kapteins hjørne
Side 14-16:	Portrett: Ivar Rønningen
Side 17-21:	Portrett: Håkon Opdal og Johan Thorbjørnsen
Side 21:	BST-info
Side 22-23:	Fotballstreiken
Side 24-25:	Salg på Stadion
Side 26-27:	Stig Elvis Furset: Den brennande sitaren
Side 28:	Tors hjørne
Side 30-31:	Sesongen så langt
Side 32-33:	Brann til Litauen
Side 34-35:	Brann Stadion vs. Stamford Bridge
Side 36:	Fotball på TV
Side 37-38:	Pengene som gir makt
Side 38-39:	Hvordan TV ødelegger for alle som reiser
Side 40:	Penger ut av vinduet
Side 40-41:	Å drite i redet
Side 42:	Koreografi?
Side 43:	BST-leder
Side 45-51:	Dette vil BST stå for
Side 52:	d13m
Side 54-55:	Nye Stadionplaner
Side 56-59:	Portrett: Vegar Landro

Branns

2002 har så langt vært et vendepunkt for ungdomsarbeidet i Brann. Tre av våre junior gutter har debutert på A-laget (Vegar Landro, Christoffer Eliassen og Erik Mjelde) mens to andre har vært med i troppen på A-lagets kamper (Aleksander Orvedal og Åsmund Michaelsen). Samtidig topper juniorlaget suverent sin avdeling etter drøyt halvspilt serie. Ikke ett poeng er gått tapt for juniorlaget hittil i sesongen, og laget er klart for videre spill i cupen. Brann 2 er i all hovedsak befolket av juniorspillere. Branns juniorer har kort sagt en enestående suksess.

Junior- og andrelag trenes nå av Mons Ivar Mjelde og Patrick Hansson. Begge har lang fartstid i Brann og har mye å bidra med til spillere på dette nivået. Det er liten tvil om at Mons Ivars inntrøden har betydd ganske så mye for mange av guttene i år, mens Patrick Hansson som har vært trener for en rekke av disse i mange år, opplagt har betydd mye for utviklingen deres.

A-laget ribbet

Det skal likevel ikke stikkes under en stol at guttene som spiller på andrelaget og har fått sjansen på A-laget, neppe ville fått disse sjansene hvis ikke A-stallen var ribbet for de nest beste. A-stallen er kraftig redusert i løpet av sesongen, og det har vært perioder vi ikke har hatt mer enn 13–15 mann tilgjengelig for A-laget. Da er det godt å ha en god junioravdeling.

Denne sesongen har Branns bortetropp bare talt 16 spillere – av økonomiske grunner. Etter sommerpausen vil Teitur igjen ha 18 mann å velge blant. Men de to ekstra plassene forbeholdes unge spillere – de kan nemlig reise på ungdomsbillett, dette innebærer mer spilletid for Branntalentene.

Stadige utfordringer

Branns filosofi er at spillerne blir bedre av å spille på et høyere nivå enn de vanligvis er. Det er en av grunnene til at andrelaget er tett befolket av juniorspillere mens juniorlaget har hatt en rekke guttespillere med i år. Fotballmessig spiller alle lagene i Brann på samme måte. Overgangen fra et lag til et annet blir dermed så liten som mulig. Det gjør også at juniorspillere kan gå rett inn på A-

Christoffer Eliassen (med ballen) og de andre på Brann sitt juniorlag er ubeseiret så langt i sesongen. Christoffer fikk også sin debut på A-laget i kampen mot Molde 30. juni.

laget uten at overgangen er større enn på tempo og ferdigheter i spillet.

Fremtidens gutter?

Har de yngste spillerne våre noe i eliteserien å gjøre? Det er opplagt at vi ikke kan sette juniorlaget utpå i en eliteseriekamp. Vi har sett mot gode motstandere i andre divisjon at de som lag ikke er på høyt nok nivå. Samtidig har det mye med matching å gjøre. Det er en stor fordel at mange av juniorene nå er fast på

vårt andredivisjonslag. Det gjør overgangen til eliten mye lettere. Jeg har stor tro på at vi i løpet av et år eller to har et forsvar med bare lokale unggutter.

Faktisk er tre av de fem som har vært med A-laget i år forsvarsspillere. Også på midtbanen har vi gode muligheter til å fylle på med ungdommer fra egen stall, mens vi nok sliter litt mer i angrep.

Branns råtne økonomi innebærer også at vi er nødt til å satse på våre egne spillere

Aleksander Orvedal

Marius Qvale Danielsen

fremover. Også fra trenerhold er dette et uttrykt ønske. Våre egne spillere bruker naturlig nok kortere tid på omstillingen enn spillere utenfra.

I tillegg til de avbildede spillerne i dette bladet, er Harald Aksnes og Thomas Larsen med i juniortroppen, mens guttespillerne Lars Henrik Olsen og Stian Sagstad også er aktuelle på juniornivå.

Av Per Arne Flatberg

Gratulerer!

Branns juniorer gikk helt til topps i den prestisjetunge JET-turneringen på Hamar. 7. juli slo de Molde 1-0 i finalen, der Arve Walde scoret i kampens siste minutt. Tidligere slo de Viking i semifinalen og Bodø/Glimt i kvartfinalen. JET-turneringen er som et uoffisielt NM der allerede beste juniorlagene i landet deltar.

Daniel Moen Hansen

Tom Erik Instøy

Flere juniorer

Nils Morten Leknes

Arve Walde

Erik Mjelde

Brann 2 så langt Junior- laget så langt

Med et ungt og urutinert lag kunne Brann fått store problemer i andredivisjon.

Slik har det ikke gått. Bare mot Vard og Viking 2 har vi hatt store problemer og tapst stygt. Resten av sesongen har så langt vært en skikkelig opptur. Brann 2 ligger rett bak de beste i avdelingen, noe som er meget sterkt. Samtidig viser laget at de er avhengig av å ha rutinerne spillere sammen med juniorspillerne. Selv om spillere som Helge Haugen og Sergej Terehov ikke har imponert i disse kampene, er det viktig med den rutinen disse innehar.

Brann 2 – Fana	2–0
Nord – Brann 2	1–3
Brann 2 – Nest Sotra	6–1
Løv Ham – Brann 2	3–0
Viking 2 – Brann 2	5–0
Brann 2 – Mandalskameratene	0–0
Førde – Brann 2	1–3
Brann 2 – Klepp	5–4
Tornado – Brann 2	5–2
Brann 2 – Vidar	2–0
Brann 2 – Vard Haugesund	0–6

1 Mandalskameratene	12	8 3 1	36 – 11	27
2 Løv Ham	12	8 3 1	27 – 8	27
3 Vard Haugesund	12	6 5 1	30 – 13	23
4 Fyllingen	12	7 2 3	31 – 25	23
5 Fana	12	7 1 4	24 – 17	22
6 Brann 2	11	6 1 4	23 – 26	19
7 Viking 2	12	5 3 4	31 – 20	18
8 Nest-Sotra	12	5 2 5	21 – 35	17
9 Klepp	12	5 1 6	36 – 35	16
10 Jerv	11	4 1 6	21 – 28	13
11 Tornado	12	3 2 7	17 – 30	11
12 Vidar	12	2 2 8	12 – 25	8
13 Førde	12	1 3 8	11 – 25	6
14 Nord	12	1 1 10	8 – 30	4

Åsmund Michaelsen

Juniorlaget har føyet all motstand til side i årets serie.

De vanskeligste kampene hittil har vært mot Åsane og Fana der vi i begge kampene har ligget under 2–0 for så å snu kampene til 3–2. Det er stor forskjell på de beste og de nest beste i juniorserien, noe som har ført til kalassifre mot enkelte lag. I cupen har det også gått bra. Vi er klar for tredje runde etter å ha slått ut Hovding og Clausenengen. For juniorene bør det være et naturlig mål å vinne serien uten poengtap og å vinne cupen. Vi får se hvor langt det bærer.

Bremnes – Brann	0–4
Vadmyra – Brann	1–2
Os – Brann	1–3
Brann – Stord	7–0
Hald/Telavåg – Brann	1–2
Brann – Åsane	3–2
Hovding – Brann	1–5
Brann – Fana	3–2
Fyllingen – Brann	0–3
Brann – Bremnes	9–2

1 Brann	10	10 0 0	41 – 10	30
2 Fyllingen	10	8 1 1	25 – 8	25
3 Åsane	10	7 1 2	30 – 10	22
4 Fana	10	5 3 2	21 – 12	18
5 Bremnes	10	4 2 4	19 – 26	14
6 Hald/Telavåg	10	3 2 5	14 – 24	11
7 Vadmyra	10	3 0 7	23 – 27	9
8 Stord	10	3 0 7	20 – 30	9
9 Hovding	10	1 2 7	19 – 43	5
10 Os	10	0 1 9	10 – 32	1

Erlend Storesund

Trond-Erik Feet

Erlend Grønner

Kristian Gaustad

Issa Ibrahim Malam

Nicolai Misje

Nicolay Morland

Spar penger - behold nummeret!

Bytt til Brann Supporter Team sitt NetCom abonnement

- Norges billigste abonnement? **
- 89 øre* uansett når du ringer og hvem du ringer.
- Ingen bindingstid ved tegning av abonnement
- Se tilbud på mobiltelefon på s. 25
- Jo flere BST-medlemmer som tegner abonnement - jo billigere blir det å ringe!

businessTALK

Ringe til	Priser
Fastlinje	Kr 0,89
NetCom sitt nett	Kr 0,89
TelenorMobil sitt nett	Kr 0,89
Oppstart	Kr 0,32
SMS	Kr 0,89
Månedssavgift	Kr 155

FAMILYbusiness

Ringe til	Priser
Fastlinje	Kr 1,79
NetCom sitt nett	Kr 0,89
TelenorMobil sitt nett	Kr 1,79
Oppstart	Kr 0,40
SMS	Kr 0,89
Månedssavgift	Kr 69

Alle priser er inkl. mva.

Samme pris
uansett når du ringer
og hvem du ringer.

0,89*

* Ringeprisene vil bli ytterligere rabattert ut fra BST sitt ringevolum. Minuttprisen forutsetter et gitt ringevolum.

** Dagbladet konkluderte 17. mars 2002 med at det rimeligste mobilabonnementet kostet i gjennomsnitt kr 1.47 per minutt i bruk. Brann Supporter Team sitt businessTALK abonnement er ut i fra samme kriterier langt rimeligere.

NetCom
fremtiden er trådløs

For bestilling av abonnement og eventuelt tilbud/kjøp
av telefon, kontakt ECOM AS på Laksevåg eller
besøk oss på: www.ecom.no/bst

Tlf 55 94 44 00 • Fax 55 94 44 01

Besøksadresse: Carl Konowsgt. 36, 5161 Laksevåg
E-post: firmapost@ecom.no

ECOM AS
www.ecom.no

KLUBBSANGER:

(Alle foto: Brecht/Brecht Foto)

De nyeste, og de som ennå ikke er skikkelig innført:

(Mel.: Jenter fra Bergen)

Å, Brann i fra Bergen, e nåkke for seg.
Vi ikkje fra Norge, vi advarer deg.
For Brann e tilbake, og snart får du se:
Vi e et mirakel, med verden i kne.

(Mel.: I am sailing)

Brann fra Bergen, Brann fra Bergen,
Brann fra Bergen, SK Brann.
Vi ska blø for, vi ska dø for,
Brann fra Bergen alle mann.

(Mel.: Can't take my eyes out of you)

Vi e fra Bergen, og vi e stolt av det.
Vi e fra Bergen, og vi e stolt av det.
Vi e fra Bergen, og vi e stolt av SK Brann.

(Mel.: Eg og Laien, vi to e)

Skillingsboller, Hansa-øl,
Hansa-øl, Hansa-øl.
Det e nåkke for seg sjøl,
for seg sjøl, for seg sjøl.
Bryggen, Lille Lunggårdsvann,
Fottikken og SK Brann.
Bergen e vår kjærighet.
Bergen i all evighet.

(Mel.: kjent melodi fra engelske kamper)

Hallo, hallo, vi e så jævlig god.
Hallo, hallo, vi e så jævlig god.
Vi ha'kkje vunne nåkke siden 1982.
Vi e Brann i fra Bergen.

(Mel.: My oh my)

Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.
Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.
Vi e stolte alle mann, av vårt kjære SK Brann.
Vi e Vestlandets konger, vi e Brann.

(Mel.: Eg e født i Bergen)

Eg e født i Bergen, som du sikkert ser.
Og hver gang eg tar på meg Brann-drakten,
så klikkar det for meg.
At vi hater Engen og Rosenborg,
det ska'kkje eg skjule for deg.
Men når vi banker bønder på Staddaen,
så tilhører verden meg.

(Mel.: American Pie)

Brann, Brann, vi e Sportsklubben Brann.
Når vi spellar som vi kan,
e vi best i vårt land.
Når vi vinner gull, skal vi drikke oss full.
Vi ska synge te vi dauver for Brann.
Synge te vi dauver for Brann.

(Mel.: ukjent)

Vi elsker Brann, vi svikter aldri.
Vi reiser over land og strand,
for vi – vi e den tolvte mann.

Noen gamle slagere (til glede for nye supportere):

(Mel.: Wild rover)

Vi e Brann fra Bergen, Brann fra Bergen e vi.
Vi e verdens beste lag, det vet jo alle i dag.

(Mel.: Jesus elsker alle barna)

Vi e berømte Brann fra Bergen,
vi vinner serien i år.
Ja visst faen gjør vi det, som i 1963.
Mens vi ler av alle bønder i vårt land.

(Mel.: ukjent)

IAIAIO, Brann bankar alle no.
Når vi vinner serien, gjør vi det med stil.
Vi e Brann, Super-Brann, Teitur e vår mann.

(Mel.: We had joy, we had fun)

Dø for Brann, alle mann.
Blod e tjukkere enn vann.
Selv om vi rykker ned,
gir vi alt for Brann for det.

VI È DE BESTE

(Man skulle gjerne tro folk kunne teksten på denne sangen etter 28 år, men halvparten synger feil på de to siste linjene på refrengtet. Vi tar derfor bare refrengtet med her.)

Vi e de beste – heia Brann.
Vi e så god at det går nesten ikkje an.
Vi e så god at bedre kan vi ikkje bli,
og derfor synger vi:
Vi e de beste – heia Brann.
Vi e så god at det går nesten ikkje an.
Vi e så god at du kan nesten ikkje se
kor suveren vi e!

(Mel.: Oh when the saints go marching in)

Så kom igjen (klapp, klapp)
Så kom igjen (klapp, klapp)
Så kom igjen vårt SK Brann.
Vi må kjempe for å vinne.
Så kom igjen vårt SK Brann (klapp, klapp).

(Mel.: Land of hope and glory)

Hater Lillestrøm SK, hater Viking og VIF,
hater Rosenborg Ballklubb,
men Sportsklubben Brann elsker vi.

Spillersanger med mer enn bare navnet i teksten:

(Mel.: Hey baby)

Knut Walde-rama, oh ah!
Han har kontro-o-oll i vårt midtforsvar.

(Mel.: Davy Crockett)

Geirmund Brendesæter,
ingen spellar back som han.
Geirmund Brendesæter,
høyreback i SK Brann.

(Mel.: Land of hope and glory)

Petter Furuset-Olsen.
Fra Eik Tønsberg til Brann.
Driblekongen er elsket.
Han ofrer livet for Brann.

(Mel.: Ukjent)

Han è en av oss,
Han è en av oss.
Vegar Landro è en av oss.
Han è en av oss!

(Mel.: We're not gonna take it)

Vi har Cato Guntveit.

Ja, vi har Cato Guntveit.

Vi har Cato Guntveit.

Vi è Brann!

(Mel.: Sol ute, sol inne)

Sol ute, sol inne,

sol i hjertet, sol i sinnet.

Alonso Solis.

(Mel.: Clementine)

Svett på ryggen, varm i hove,
Tony Nhleko è hans navn.

For han løper til han stuper
for vårt kjære SK Brann.

PS! Husk at ropet "Kom igjen, Brann!" kun skal brukes ved dødballsituasjoner i angrep.

Sangen "Reis opp hvis du elsker Brann" bør helst bare brukes når vi leder eller spiller veldig bra. Evt. helt på slutten når vi presser på for å få et avgjørende mål.

Alexander Osdal

La Brann Stadion være en **fryktet arena** for motstanderne!

I skrivende stund er serien snart halvspilt, og jeg er den første til å innrømme at verken resultatene eller prestasjonene vi har levert, har vært gode nok.

De tre seirene på rad er et av få lysglimt, og jeg skjønner godt at dere supportere har vært frustrerte til tider. Vi spillere er selvfølgelig også misfornøyd med første del av sesongen, og skuffelse, frustrasjon og sinne er noen av reaksjonene som har gått igjen hos oss.

Det er først og fremst på hjemmebane vi har mistet for mange poeng. Borte har vi kun tapt mot Molde og Viking, og det er i og for seg ingen skandale (selv om måten vi tapte på nok kan diskuteres). Hvorfor det har vært slik, har jeg ikke noe godt svar på. Uansett årsak, så er vi nødt til å snu denne trenden og det ganske så fort. Brann stadion skal være en arena motstanderne frykter å komme til. Slik har det stort sett alltid vært, og det må vi spillere og dere supportere sørge for at det fortsetter å være.

I denne sammenheng er jeg nødt til å nevne noe dere skal være klar over. De fleste lag som kommer hit til Bergen, er opptatt av å få hjemmepublikum til å vende seg mot sine egne. Jeg husker dette meget godt fra de årene jeg gjestet stadion selv. Vi visste at dersom publikum begynte å pipe på hjemmelaget, så hadde vi kampen inne i vårt spor. Dere trofaste supportere gjør selvsagt ikke slikt, (velger jeg å tro...), men det er ikke tvil om at enkelte på tribunen kan bli veldig negative når det buttrer imot. Det de imidlertid ikke ser ut til å være klar over, er at de gjør ting bare verre. I stedet for å støtte sitt lag i motgang, så lar de frustrasjonen gå ut over spillere som allerede har en nokså frynsete selvtilitt.

Jeg vil derfor anmode dere om å fortsette å støtte klubben i deres hjerter. (Vi satte veldig stor pris på støtten etter

Vålerenga-kampen.) Eventuell frustrasjon ser jeg helst at dere lar gå ut over motstanderlaget, slik at de ikke føler seg velkomne her i Bergen!

Må også benytte anledningen til å si noen ord om de to nye spillerne på laget. Tony Nhleko og Alonso Solis har ikke vært her så lenge, men det inntrykket jeg har fått av dem hittil, er veldig positivt. Det er to greie og ydmyke gutter som virker veldig innstilte på å bidra til at laget skal vinne fotballkamper. At de har ferdigheter, så dere vel selv i kampen mot Lyn, og jeg tror og håper at de kommer enda bedre til sin rett når de blir bedre kjent med medspillere og spillestil.

I tillegg er som kjent Cato Guntveit klar for oss. Det er en spiller som kjenner både klubben og byen godt fra før, og når vi vet at han har bra med erfaring også, så er jeg sikker på at han blir en nyttig tilvekst for oss.

Som jeg nevnte innledningsvis, er sesongen snart halvspilt. Det som har skjedd, er historie, og vi må konsentrere oss om oppgavene som venter. Vi spillere er innstilt på å jobbe knallhardt for å oppnå de resultatene vi ønsker oss. Det er det eneste som nytter, og det er først og fremst vi som kan gjøre noe med det. Vi er klar over at vi ikke får noe særlig gratis i tiden framover, så derfor setter vi ekstra stor pris på den støtten vi får fra dere. Fortsett med det!

PS: Ser fram til at vi kan gi dere noen gledesstunder igjen. De smaker ekstra godt når man har vært igjennom tøffe tider.

Vennlig hilsen Joachim

 RIKTIG UTSTYR
PÅ RIKTIG STED!

Ivar Rønningen:

– Stortrives i Bergen og Brann

Årets start på tippeligaen vil neppe være en vårsesong noen vil huske Brann for i årene som kommer. 11 poeng på like mange kamper er ikke særlig imponerende, og bergenserne begynner så smått å bli utålmodige og misfornøyde.

Men hvordan har spillerne det?
Hvordan er det egentlig å stå bakerst?
Vi møtte Ivar Rønningen på Torget for å ta en liten prat.

Født: 13.02.75
Posisjon: Keeper
Tidligere klubber:
Lillestrøm, Vålerenga, Lunner
Walsall (England) og Katowice (Polen)
Kontrakt til: 31.12.04

Brann har mistet 5–6 av fjorårets lag, og dette er noe Brannkeeperen tror kan være en grunnleggende årsak til at Brann har slitt i vårsesongen. Han beskriver starten som ujevn, noe han imidlertid forventet før seriestart. Det verste var å tape mot lag som Moss og Bryne, som han karakteriserer som avgjørende tap.

– **Hvordan er det å stå bakerst?**

– Det er selvsagt ikke særlig gøy å stå bakerst å være vitne til at målene hagler inn. Men det er ikke mye jeg får gjort med det. Jeg får lyst til å sparke ballen i mål for Brann, sier Ivar Rønningen. Det at det går dårlig med Brann, er noe spillerne – i likhet med klubben og trenerne – tar selvkritikk for. Det er ingen andre å skyldte på. Rønningen hevder også at det ikke er tilfeldig at det ikke har gått slik bergenserne gjerne håpet med Brann denne våren. Han henviser

her til at Brann har mistet mange av sine rutinerne spillere, og nå har en stall som er preget av ferske folk som mangler rutine. Dette gjør at prestasjonene svinger, og det i feil retning.

Bergen – en strålende by

Vi vil gjerne vite hvordan det er å møte supporterne når prestasjonene til byens store fotballag svinger slik det har gjort de siste månedene. Han mener at det helt klart finnes morsommere ting enn å møte bergenserne etter at klubben i deres hjerter har tapt. Det at folk snakker til ham på gaten ser han imidlertid ikke som noe stort problem. Han får stort sett gå i fred, og har merket seg at det stort sett er de samme som snakker til ham kamp etter kamp.

Til tross for alt dette, mener østlendingen at Bergen er en strålende by som han stor trives i – både på dagtid og kveldstid. Ivar innrømmer at han liker våren best, da han liker å være mye ute. – Trivselen har noe med hvordan man gjør det på banen.

Det Rønningen liker minst, er Bergens varemerke, nemlig regnet. Han legger fort til at dette ikke er noe som plager

han spesielt, men at det setter begrensninger for hva en kan finne på.

Hobbyfisker

– Men hva gjør en Brann keeper på fritiden? Vi vet at en del av Brannspillerne bedriver fritiden til å spille golf, er dette noe for Ivar?

– Nei, jeg tør ikke begynne med det, er redd for å bli hekta. Er også redd for humøret, jeg blir så forbanna når jeg ikke får det til, sier han og smiler. Den blide østlendingen liker mye bedre å fiske. Han fisker en del i ferskvann med lagkameraten Håkon Opdal.

– Men Tommy Knarvik er jo fra kystkommunen Øygarden. Har du ikke vært ute der og fisket?

– Nei, uff, det er sånne svære fisker der, de er alt for store for en landkrabbe som meg, smiler han litt beskjedent.

Stortrives i Brann

Ivar Rønningen stortrives i Brann. Han mener selv han har all sin suksess takket være Sportsklubben og trenerteamet. De har gitt han tillit til å utvikle den selvtiliten som kreves for å spille i tippeligaen. Det var da den tidligere Brannkeeperen,

Magnus Kihlstedt, ikke ville skrive ny kontrakt med klubben at Ivar for alvor fikk tillit fra trener Teitur Thordarson. – Jeg har alt å takke trenerteamet for, det var de som henta meg inn og har gitt meg tillit. Det er det beste trenerteamet jeg har vært bort i, mener han.

Blir i Brann

Rønningen synes det er noe annet å spille i Brann enn i Vålerenga. Det hersker en enorm interesse rundt Brann, og det er mye bedre å være her som fotballspiller.

Det de er ikke bare Branns trenerteam som har fått øynene opp for keepertalentet fra øst. Arne Scheie har tidligere uttalt at Ivar Rønningen er Norges mest offensive keeper. – Det er hyggelig det. Jeg må være offensiv, ellers blir jeg dårlig. Er ikke supergod på streken, forklarer Rønningen.

Landslagssjef Nils Johan Semb er også en kar som har lagt merke til Brannkeeperen. – Det er gøy å bli tatt ut på landslaget. Spesielt nå som alle profesjone er tilgjengelig, sier han med det beskjedne smilet sitt før han føyer til: – Jeg får jo ikke spille, men det er jo artig å bli tatt ut. Men det er det samme med dette som med proffdrømmen, blir jeg ikke tatt ut, så detter ikke verden sammen av den grunn.

Østlendingen har kontrakt med Brann ut 2004, og sier han blir tiden ut og gjerne enda lenger, dersom klubben ønsker han. Ivar hevder han ikke har noen drøm om å bli proff. Men han innrømmer at han som barn drømte om en gang å bli Liverpool-spiller.

Alltid morsomt å spille på Stadion

Når det gjelder de ivrige supporterne på Store Stå, er Ivar Rønningen klar i sin tale: – De er fantastiske supportere. Spesielt i år, selv om de alltid er gode. De har vist at de kan støtte i motgang også. Det gjør at det alltid er morsomt å spille på Brann Stadion.

Han går så sterkt ut som å si at det er BST som styrer stemningen. I kampen mot Lyn var det en del piping fra StoreStå mot egne spillere. Dette mener han er en rett publikum har. Men han synes det blir for dumt å pipe mot en spiller allerede ved første ballberøring. En spiller som nettopp har entret banen, har ikke gjort noe galt, og bør få en sjan-

Ivar Rønningen har blitt veldig populær blant fansen, også de yngre. (Foto: Brecht/Brecht Foto)

se til å prestere. Bortsett fra det ser han på det som en måte å gi uttrykk for hva de mener.

Blir forlegen

– Hva føler du når Store Stå roper navnet ditt og synger på deg?

– Jeg blir nesten litt forlegen jeg. Vet ikke helt hva jeg skal gjøre, eller hvor jeg skal gjøre av meg. Men det er selvsagt hyggelig, for da vet jeg at jeg har gjort noe folk synes er bra. Det er positivt, smiler den nokså beskjedne, men likevel snakkesalige østlendingen.

Det at Brann-supporterne kan være sterke og klare i sin sak, er noe som er kjent rundt land og strand. Dette viste seg ganske tydelig i forbindelse med Azar Karadas' overgang rett før seriestart.

– Er dette noe som skremmer spillerne?

– Det skremte ikke meg. Men jeg synes det blir for dumt det som skjedde utenfor huset hans og de usakelige brevene. På den annen side skjønner jeg at folk blir sure.

Det at Azar Karadas forlot Brann til fordel for erkefienden Rosenborg mener Rønningen ikke burde bety så veldig mye for lagets presatsjoner. – Slik jeg ser det, tror jeg Knut Walde hadde spilt fremfor Azar uansett.

Har ikke kjæreste

– Hva gjør du når fotballkarrieren en gang tar slutt?

– Nei, da vet ingen hvor haren hopper, smiler Rønningen, og legger til at han ikke har noen utdannelse. Han kunne imidlertid tenke seg å bli keepertrener eller jobbe med noe annet som har med fotball å gjøre.

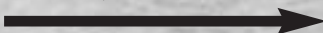
– Det er sikkert mange jenter som lurer på om du har kjæreste?

Ivar blir litt flau og ser ned før han sier: – Jeg tror ikke det er så mange som lurer på det, men jeg har ikke kjæreste, nei.

Av Åse-Norunn Oen
og Stine Lines Steffensen

De trener på å unngå mål

Bla om

Håkon Opdal (20) og Johan Thorbjørnsen (snart 19) er to unge, lovende Brannspillere som ennå har til gode å bli tilskrevet en nettkjenning.

Dette er først og fremst fordi de ikke forsøker, fordi begge er opptatt med å vokte nettet mellom de to stolpene på Branns banehalvdel. De to er Branns respektive andre- og tredjekeeper og er to sterke kandidater til å ta over den prestisjefylte jobben som Branns fremtidige første målvokter.

De to keepertalentene holder en god tone seg i mellom og har en del til felles både på og utenfor banen. De går begge på Danielsen videregående skole og spiller på aldersbestemte landslag. Når de ikke spiller fotball, liker de å slappe av med kjærestene sine og leve et normalt tenåringsliv.

Ved at de er så pass unge og i startgropen av livet, oppstår det forståelig nok dilemmaer på veien. – Skal jeg fortsette å spille fotball? – Vil jeg heller prioritere andre ting? – Hvordan skal jeg kombinere skole og fotball?

Både skole og fotball

Så langt har begge bestemt seg for å satse på fotballen og se hvor langt de kommer. Men de er også meget klar over risikoen – både muligheten for skader og muligheten for rett og slett ikke å lykkes. Derfor ønsker de å ha noe å falle tilbake på.

Johan forteller at treningene med Brann er lagt opp slik at Danielsen ikke blander seg opp i når og hvor ofte de trener. Han er også ærlig nok til å innrømme at skolen, på et litt uheldig vis, er blitt nedprioritert i forhold til fotballen. Håkon konkluderer med at du må ha noe annet i livet ditt enn fotball, da dette fort kan bli ensformig. – Du kan jo ikke spille fotball til du er femti år heller, da, konstaterer han.

Tiden før Brann

Johan er vokst opp med Brann og har forholdsvis lang fartstid på Stadion, hans unge alder tatt i betraktning. Håkon på sin side har ikke vært Brannsupporter så veldig lenge, til tross for at han kommer fra Odda i indre Hardanger, hvor de fleste innbyggerne holder med Brann. Håkon forteller at han opplevde en stor overgang da han gikk til Brann fra Odda. Forholdene i de to klubbene var veldig forskjellige, og opplegget rundt trening og kamper var annerledes og mye mer profesjonelt i Brann.

Navn: Håkon Opdal
Født: 11.06.82
Sivilstand: Kjæreste
Posisjon: Keeper
Tidligere klubber: Odda

Johan har alltid ønsket å være fotballspiller, men det var ikke før han kom til Brann for tre og et halvt år siden at han begynte å stå i mål. Håkon var også tidligere utespiller, men ble omskolert til keeper da han kom til Bergensklubben.

– God høstsesong!

Siden Brann i årets sesong stiller uten mange av de høyest profilerte spillerne, spekulerer mange i hva som vil skje med klubben i våre hjerter. Det er ingen tvil om at deler av vårsesongen minner om noe av det dårligste Brannlaget har prestert på lang tid. I tillegg til dette har laget mistet mange gode nøkkelspillere. Til tross for dette tviler de to på nedrykk. – Jeg tror at vi vil få en god høstsesong, sier Håkon bestemt.

De mener begge to at de nye spillerne som har iført seg Branndrakten, vil ha avgjørende roller framover og vil være med på å løfte Brann oppover på tabellen.

Når vi spør Håkon hvem han anser som Branns mest sentrale spiller, svarer han som så mange andre før han: – Svante var veldig sentral i fjor, mens Jøkke (Joachim Walltin) har tatt over etter ham. Han ønsker også å trekke frem Roy Wassberg og poengterer at det ble klare forbedringer på laget da Wassberg kom tilbake etter skade i vinter. Håkon fastslår at Roy står for mye rutine og tilføyer mye godt til laget.

De eldste tar ansvar

Johan spiller på juniorlaget til Brann og har dermed andre spillere og et helt annet lag å forholde seg til på banen enn Håkon. Han har litt større problemer med å trekke frem sentrale spillere og mener at det er vanskeligere siden det ikke er så stor aldersforskjell.

– Det er vanskelig å si. Vanligvis pleier det å være de eldste og mest rutinerne spillerne som skiller seg ut og tar ansvar, forklarer han. Håkon skyter inn og fastslår at det er juniorspillerne som holder andrelagsnivå som blir de mest sentrale.

Deres forventninger til sitt eget spill fremover er meget realistiske, og hvis de fortsetter utviklingen i samme takt, står ingenting i veien for at de skal kunne nå målene sine. Begge to ønsker selvsagt å gjøre det best mulig for laget. Håkon har som mål å komme seg på førstelaget, men han ønsker ikke å tenke for mye fremover

på hva som kan skje. Han lever her og nå, og tenker kun på positive ting, da noe annet vil gjøre han nervøs. Johan håper på flere sjanser i andre divisjon, noe som forhåpentligvis vil føre til spill i Tippeligaen. Velger han senere i livet å bevege seg utenfor Bergen og Norge, ønsker han seg til Spania, da dette fascinerer mest. Han fastslår også at proffspill i England heller ikke er å forakte.

Stjerneskudd?

– Det finnes mange klare eksempler på såkalte "stjerneskudd" som Teitur har hentet til Brann i håp om å styrke laget. Noen av disse, deriblant Petter Furuseth Olsen og Joachim Walltin, har gjort det bra og er med på å utgjøre den solide kjernen på laget. Andre har enten kommet og gjort strålende suksess i Brann-drakten et kort sekund, for så å falme vekk, eller har rett og slett vist seg å være totalt udugelige på banen. Frykter dere at suksessen bare skal bli korte blaff?

Håkon og Johan er noenlunde avslappet i forhold til dette og argumenterer med at sammenlignet med andre spillere tar det lenger tid før en får sjansen som keeper og enda lenger tid før en spiller deg til en fast plass på laget. Det vil da som oftest si at dersom en først får sjansen, har en brukt lang tid på å overbevise om at en bør være der, og en har vært stabil over en lengre periode.

– Hvis du først begynner å spille bra og får tillit, blir det en stor skuffelse hvis du plutselig ikke får det til, forteller Håkon.

Ingen av dem har noe særlig hastverk med å slå gjennom, siden de begge er klar over at en keeper har lang levetid og er som oftest kun i startgropen av karrieren når utespillere allerede har sett sine glansdager.

Johan og Håkon mottar sterke lovord fra trenere, spillere, supportere og hverandre. De er begge spådd en strålende karriere, og med tanke på en keepers lange levetid, har de god tid til å videreutvikle seg og forbedre de allerede fremragende egenskapene. For Johan sin del er disse egenskapene at han er god på streken og innehar god reaksjonsevne. Håkon har på sin side god fysikk og er derfor sterk i dueller og vinner de fleste. – Jeg er uredde og tør å gå inn i dueller, forteller han.

Selv om de to er veldig gode på sine respektive områder, finnes det alltid rom for forbedringer. Johan innrømmer at han

Navn: Johan Thorbjørnsen.

Født: 19.08.83

Sivilstand: Kjæreste

Tidligere klubber: Årstad, Nymark.

Posisjon: Keeper på juniorlaget. Branns tredjekeeper.

Meritter: Kåret til beste spiller i Jet Cup. Vunnet serien med Juniorlaget.

misunner Håkons tøffhet, mens Håkon gjerne skulle hatt Johans styrke i beina. Og til tross for deres sterke sider, har de også noe svake. De forteller at mer erfaring gjør dem bedre og bedre. Det blir lettere å lese situasjoner på banen ved at de vet hvor skuddet kommer fra og kan trene på det.

Samhold i Brann-stallen?

En annen ting som kjennetegner en god keeper, er samspillet med forsvaret. Gjensidig respekt er et meget sentralt begrep på dette området. – Hvis du har et godt forsvar, er det mindre viktig med en god keeper og omvendt. Men en god keeper skaper en stor trygghet for hele laget, konstaterer de.

En keeper har den ulempen å være alene på banen i den forstand at det kun er én målvakt. Det er derfor lett for å skylde på keeperen når laget taper en kamp. Guttene er begge enige om at en keeper-tabbe får mer oppmerksomhet enn hvis en spiss bommer på åpent mål.

For å ha et godt samspill på banen er det som sagt viktig å ha gjensidig respekt for hverandre og ha et godt samhold også utenfor banen. –Det er viktig å holde sammen siden vi reiser så mye sammen. Vi må fungere som et lag, forteller Håkon. Han poengterer at laget blir bedre hvis spillerne har en god tone, også utenfor banen.

Unike supportere

De to ungguttene har mye positivt å si om Brannsupportere og slår fast at vi er mye bedre enn Klanen og helt unike i Norge. Når noen tar avstand fra Brannsupporterne etter Azar-saken, vil ikke Håkon og Johan være med på det. Begge roser supporterne opp i skyene og velger å se bort fra overtrappe fra enkeltpersoner.

– Hva syntes dere om såkalte medgangssupportere?

– De må vel regnes som en naturlig del av fotballen. Medgangssupportere har stor betydning for tilskuertallet på kampene. Så selv om ingen liker dem noe særlig, spiller de en stor rolle når det gjelder å skaffe penger i Brannkassen, påpeker de og kommer etter en kort tenkepause fram til at de egentlig ikke har lagt seg opp noen spesiell mening om denne gruppen.

Det de derimot mener mye om, er kjerne-supporterne, dem som ofrer alt for klubben i sitt hjerte. I tillegg til vanlige A-lag-

Håkon om Johan:

Johan er en kjempegrei fyr å være med og en veldig god keeper. Hans største styrke er at han er veldig god på streken.

Johan om Håkon:

Vi har vært en del sammen og han er en veldig hyggelig fyr. Jeg misunner han for hans fysiske styrke.

skamper, stiller de også opp på andrelagskamper og juniorkamper. Johan og Håkon har enorm respekt for denne delen av supporterskaren, og understreker at de fleste setter pris på det og at det både er morsomt og oppløftende for laget.

– Hadde det ikke vært for supporterne og BST, ville vi heller ikke fått oppleve tifo på Stadion, påpeker de. De syns at tifo, enten i form av flaggborg, ballonger eller bluss, er kjempetøft og at det definitivt skaper stemning på kampene. Derfor retter de mye ros til tifo-gruppen.

Sportslige interesser

Når du lever så tett oppi sport som de to guttene gjør, skulle du tro at de ser på tiden utenom Brann som et sportslig fristed, men nei. De to følger, også ellers, flittig med på sport. Håkon ser en del på tennis, OL, VM, friidrett og alpint. Han ser også en del på fotball og velger da helst å se på sitt favorittlag, Liverpool.

Johan ser også en del på fotball, men det blir da Manchester United og Ryan Giggs som får hans oppmerksomhet. Når jeg spør dem hvem som er deres forbilde svarer de begge Tysklands landslagskeeper og Bayern Munchen-spilleren, Oliver Kahn.

Evig troskap?

– Azar-saken har gitt ny diskusjon om å sverge evig troskap til en klubb. Dette kan få stor betydning for to unge spillere i begynnelsen av sin karriere, i den forstand at de kan bli litt usikre i henhold til hvor moralen egentlig ligger i den kommersielle fotballen nå til dags.

–Du kan ikke sverge evig troskap til en klubb i dag, siden du ikke på forhånd vet hvilken situasjon klubben du kommer til, er i, sier Håkon betenkt, før han fortsetter med å konstatere at det nok var lettere før.

Ved at fotballen er så pass kommersiali-

sert, må de to innfinne seg med å bli sett på som salgsvarer som går til den høystbydende klubben. Dette velger de ikke å tenke så mye på og ønsker heller å se det positive med sporten, og det som fikk dem til å vise interesse for den til å begynne med.

Brann har ofte vist seg å være et springbrett for spillerne og et utstillingsvindu for resten av fotballverden. Eksempler på dette er Thorstein og Raymond som absolutt ikke ville fått den muligheten og gått til Austria Wien for samme sum, hadde de blitt værende i sine moderklubber. Johan forsikrer om at han ikke kun ser på Brann som et utstillingsvindu nå, men at det vil være fullt mulig at klubben kan medvirke til at han får flere muligheter i fremtiden enn han ville fått i en annen klubb.

Av Agnethe Paulsen (tekst og foto)

Teitur om Håkon og Johan:

”Håkon og Johan er to svært lovende keepere som har hatt en fin utvikling. Det siste året, eller siden i fjor vinter, har utviklingen vært stor. Det kan man i stor grad takke dem selv for, siden begge er svært arbeidsvillige og vil ofre mye for å bli gode. Dette er to veldig ydmyke gutter som er lærevillige, og de har store ambisjoner begge to. Begge to er landslagskeepere på sine alders-trinn, og bare det sier ikke så lite om den utvikling de har hatt.

I forhold til en plass på A-laget, så har Håkon nærmet seg med store skritt. Styrkene sine har han i fysikken og feltarbeidet, der han ruver stort. Det virker som han også mentalt har utviklet seg mye, for i dag stresser han ikke så mye i spillet. Spill med beina har også blitt vesentlig mye bedre.

”Håkon Opdal ville debutert i eliteserien for lenge siden, hvis han ikke hadde vært keeper, innrømmer Brann-trener Teitur Thordarson.”
Bergensavisen 29. juni 2002.

Når det gjelder Johan, så har han mye å gå på fysisk, men er i fin utvikling. Spill med beina er noe Johan er veldig bra på. Dessuten er han veldig rolig og behersket i alle situasjoner, og det er stor styrke hos en keeper. Begge disse guttene er i tillegg veldig hyggelige, noe som er veldig viktig. Noe kreditt for utviklingen deres må Dan Riisnes og Tor Thodesen ha. De har vært keeperansvarlige i klubben, og jeg vet at de har vært flinke til å utvikle disse talentene.

Tor om Håkon og Johan:

”Keepersituasjonen i Brann har endret seg nokså drastisk siden Kihlstedt ble solgt. Ivar har etablert seg som Tippeligakeeper og landslagskandidat. Håkon har på få måneder tatt steget fra ”læregutt” og tredjemann til å bli en fullverdig utfordrer til Ivar. I den samme perioden er han også tatt opp som fast medlem av A-stallen. Dette, sammen med inntreden i Norges U21-landslagstropp, har gitt Håkon et stort løft. Han jobber hardt og er stabilt god på trening, samtidig som han får god matching i andre-divisjon med Brann 2. Håkon har forutsetninger for å nå så langt som han selv ønsker! Vi vil ikke ha noen betenkeligheter med å la han spille på A-laget i dag.

Johan er fortsatt juniorspiller og har i likhet med Harald Aksnes fått trene mye med A-laget gjennom hele dette året. Her får de oppfølging fra keepertrener Dan Erik Risnes, samtidig som de henter inspirasjon og referanser hos Ivar og Håkon. Johan er en spennende keepertype med god forståelse og spesielt gode offensive ferdigheter. Han er kanskje vår beste keeper med ballen på bakken, noe som nok skyldes at han var utespiller opp til guttenivå. Harald Aksnes kom til Brann og fotballgymnaset fra Norheimsund og har også vist seg som en lovende keepertype, med spesielt gode fysiske forutsetninger. I øyeblikket er han dessverre satt på sidelinjen av et kysse-sykevirus.

BST

Info fra

FAMILIEDAG

Årets familiedag finner sted på Stadion onsdag 7. august mellom kl. 1500 og 1700. Her får de minste muligheten til å møte spillere og trenere, det blir omvisning på Stadion og kanskje en og annen overraskelse. Familidagen har tidligere vært en suksess, og vi håper at den skal bli det også i år. Vel møtt!

SUPPORTERCUPEN

Lørdag 7. september arrangerer Kanarifansen supportercup på Lillestrøm. Det spilles 7-er fotball i klassene herrer, kvinner og unified. Påmeldingsfristen er 15. august og prisen er kr 600 pr. lag. Alle deltagende lag skal representere supporterklubben.

Denne lørdagen spilles også den første kampen i EM-kvalifisering-en, Norge–Danmark, på Ullevål kl. 16.00, og supportercupen vil derfor også brukes som et vorspiel før denne kampen. Norsk Supporter Allianse vil arrangere et treffsted i nærheten av Ullevål Stadion i forkant av landskampen og i Oslo sentrum etter kampen.

For mer informasjon og påmelding, ta kontakt med Brannbutikken. Tlf: 55 96 23 35.

BST TRENGER HJELP

BST trenger folk som er interessert i å hjelpe til med salg i bodene på Stadion før kampene, og som kan hjelpe til med TIFO når det trengs. Dersom du er interessert i å hjelpe oss, ta kontakt i Brannbutikken eller i salgsbodene på Stadion.

Propaganda, løgner

Fotballstreiken ble en bisarr opplevelse. Preget av aktører som ikke vet hvordan de skal oppføre seg i en konflikt. En streik preget av propaganda, halvsannheter, løgner og idioter.

La oss ta det siste først: NISO kunne stått ribbet tilbake, uten støtte noen steder. Det gjør de ikke, og det kan vi "takke" to menn for: Nils Arne Eggen og Rune Bratseth. Disse to idiotene har alene greid å skaffe NISO mer støtte på fem minutter enn Morgan Andersen og Tarjei Nordstrand Jacobsen har klart på et halvt år. Vi forstår ganske enkelt ikke at det går an å være så hjernedøde samtidig som man både kan puste, snakke og stå oppreist. Eggen er attpå til utdannet lektor. Hadde han undervist barna våre i samfunnsfag, hadde vi krevd å få igjen skolepengene.

Ikke særstilling

Så over til løgnene: NISO påstår med sørgmodig ansikt at de er den eneste yrkesgruppen som får tariffavtalene sine påvirket av en "utenforstående tredje-part". Sannheten er at det faktisk er det som er det vanlige her i landet. Det finnes lover og forordninger i bønner og spann som begrenser hva partene i arbeidslivet kan avtale seg i mellom. Sånt sett er ikke fotballspillere i noen særstilling. Hvis jobben din er å kjøre buss, kan du ikke avtale hva du vil med arbeidsgiveren. En tredje-part har nemlig pålagt partene å følge visse hviletidsbestemmelser. Jobber du i bank, så vil du oppleve at arbeidsgiveren din og fagforeningen ikke kan avtale hva de vil. De må forholde seg til særregler gitt i bl.a. Forretningsbankloven, EU-direktiv om hvitvasking av penger og verdipapirloven, for å nevne noe. Arbeider du på tråler, vil du oppleve at det finnes en masse sikkerhetsregler og sjølover og internasjonale traktater som regulerer hva du kan avtale i arbeidsavtalen din. Dette vet NISO. Og

vet de det ikke, er det de som burde kreve å få igjen skolepengene.

Halvsannhetene er nærmest blitt en regel så langt. NISO hevder den nye forsikringsordningen ikke kommer til å gi klubbene økte kostnader. Samtidig foreslår de å delfinansiere en ordning ved hjelp av de pengene klubbene får for TV-rettigheter. De fremstiller saken som om de ikke er forsikret i dag. Det er de. Både under kamper og på trening. Og det er der de fleste skadene skjer, gjerne ved at et NISO-medlem grisetakler et annet. Problemet for NISO er at dagens forsikring ikke tar hensyn til at de er fotballspillere. Ødelegger Odd-keeper Erik Holtan en tommel, så blir han per definisjon 3 prosent arbeidsufør, men karrieren som fotballspiller er over. Derfor vil man ha en forsikring som gir utbetalinger i forhold til uførhetsgrad i forhold til jobben som fotballspiller. I tillegg vil man være dekket forsikringsmessig i fritiden. De vil at klubbene skal betale premie for forsikringer som dekker uhell i slalåmbakken eller hvis de går på trynet på skogstur med barna. Vi forstår ikke at fotballspillere skal ha ordninger som tar som utgangspunkt at de blir pensjonister når de legger opp. Holtan skal vel jobbe i GB-Banken når han ikke duger i mål lenger? Eller skal han bare ligge på sofaen og spille PlayStation?

NISO driter i klubbene

Så var det dette med overgangsordningen. NFF satte i vinter ned et utvalg som skulle utarbeide et forslag til norske regler, gitt det utgangspunktet de hadde fått fra UEFA/FIFA. NISO var representert i dette utvalget ved Morgan Andersen. Innstillingen de hadde var enstemmig, så nær som på et punkt. Morgan dissenterter på punktet som omhandler kompensasjon når en spiller uten kontrakt bytter klubb. NISO vil ikke at for eksempel Lørenskog skal få kompensasjon for det arbeidet de har lagt ned i å bygge opp en spiller, når vedkommende blir solgt videre. Tenk deg at en guttunge begynner å spille i Lørenskog som 10-åring. Når han fyller

Nils Arne Eggen og Rune Bratseth har alene greid å skaffe NISO mer støtte på fem minutter enn Morgan Andersen og Tarjei Nordstrand Jacobsen har klart på et halvt år.

20, er han uten kontrakt og velger å signere for Vålerenga. Vi synes det er helt rimelig at Vålerenga da skal betale en kompensasjon til Lørenskog. Det synes ikke NISO. At de driter i klubbene og kun tenker på spillerne, er greit nok – de er jo spillerens talsmenn. Men fremstill ikke da saken som at de kjemper for morgendagens spillere og for breddefotballen. Morgendagens spillere får aldri sjansen hvis breddeklubbene utarmes enda mer. Selv Nils Arne Eggen har skjönt det, selv om Rosenborg trolig er den klubben som vil ha størst utlegg til slike kompensasjoner. Erik Holtan skriver på hjemmesidene til Oddrane at denne reglen er helt uhyrlig. Han har satt opp følgende eksempel: "Overgangssystemet er ikke akseptabelt. Slik det nå er, blir det overgangssummer på unge spillere uavhengig av Bosmandommen. Dette er ikke i strid med EU, som har overlatt dette til hvert enkelt forbund. En spiller som Espen Hoff vil selv med ferdig kontrakt kunne koste 1,5 millioner kroner i en såkalt treningskompensasjon til klubbene han har spilt i siden han var 12–13 år gammel etter en fordelingsnøkkel."

Feil, feil og atter feil. Vi har regnet på dette, og det absolutt dyreste eksempelet

halvsannheter, og idioter

Vi forstår ikke at fotballspillere skal ha ordninger som tar som utgangspunkt at de blir pensjonister når de legger opp. Erik Holtan skal vel jobbe i GB-Banken når han ikke duger i mål lenger? Eller skal han bare ligge på sofaen og spille PlayStation?

vi kan finne, er hvis en spiller som har spilt hele sin ungdom i en 1. divisjonsklubb, går til en tippeligaklubb som 22-åring. Da vil kompensasjonen kunne komme opp mot 600 000. Vi synes ikke det er så dyrt, vi. Husk på foreldrene og de frivillige som har jobba ræva av seg for å skape en best mulig progresjon for disse ungdommene. Vi mistenker NISO for å være mot denne regelen fordi de ønsker at det skal være mest mulig rom for sign-on fee til deres medlemmer. Faktum så langt er dog at NISO ennå ikke har så mye som prøvd å forklare hvorfor slik kompensasjon er så ødeleggende for spillerne. De viser til EU-regler, men så vidt vi vet, har EU godtatt det forslaget til overgangsregler som UEFA har kommet med. Reglene for kompensasjon vil bli gjort gjeldende internasjonalt. NISO bør ha en god forklaring hvis de tror at vi skal bite på at en regel er ok for EU internt i Europa, mens den samtidig ikke er ok internt i EFTA-landet Norge.

Gratis klær

Til slutt har vi punktet med markedsrettigheter. NISO har beskrevet dette kravet som en sak som har å gjøre med menneskerettigheter. Vi har fått høre tåredryp-

pende historier om spillere som ikke får gå i sine egne klær når de representerer klubben. Det gjør vel ikke politifolk, vektere, drosjesjåfører, skrankepersonale i bankene og konduktører på NSB heller. Forskjellen i forhold til fotballspillere er at en del av disse må betale "uniformen" selv – helt eller delvis, mens fotballspillere får klærne gratis. Kravet ble avvist fordi en bestemmelse som vedrører vanlig menneskerett, ikke har noe i en tariffavtale å gjøre. Ved å inngå spillerkontrakt med klubben, overlater spilleren til klubben å benytte spillerens navn, bilde og signatur til klubben. Kompensasjon for dette er innbakt i spillerens lønn. Spilleren har alltid en forbeholdsrett som er innbakt i NFFs spillerkontrakter og i NIFs lover.

I henhold til NIFs og NFFs regelverk er det kun organisasjonsledd som kan inngå sponsoraftaler (og ikke enkeltpersoner). Sponsormarkedet er helt avgjørende for klubbens økonomiske eksistens. Det blir helt uholdbart om enkeltspillere skal ut i dette markedet i konkurranse med klubbene. Hvis NISO mener klubbene og NFF krenker deres menneskelige rettigheter på dette området, så er rettsvesenet riktig adresse – ikke tarifforhandlingene.

NISO har med andre ord fremmet krav ved dette tariffoppgjøret som ikke har noe i tarifforhandlinger å gjøre. Det blir som om man vil forhandle momssatser på matvarer med kassadama på RIMI.

Våget ikke ta telefonen

Morgan sier det samme om og om igjen.

«Den dag vi faller på kne for at det skal gis erstatning i penger for at en spiller er med og trener sine kamerater, den dag da idrettsgleden, klubbånden og kameratskapet skal virke som et materielt gode i kampen om lumpne pengestykker, den dagen da idretten mister sitt idéinnhold og blir et middel i økonomisk vinning, den dag er ikke sporten verd en sur sild.»

Reidar Dahl, tidligere fotballpresident, på fotballtinget i 1954 i debatten om økonomisk godtgjørelse for spillende trenere

Eggen scorer selvmål på vegne av arbeidsgiversiden – er det rart det er kaos? På toppen av det hele klager NISOs egne medlemmer på dårlig informasjon. Helge Bjønsås sto frem i TV-sporten og forklarte at han ikke har skjönt hva de egentlig streiker for. Og han er tillitsmann for Startspillerne. Christian Holter i Stabæk sto frem i Sportsrevyen. Han ville ikke uttale seg overhodet. I stedet fikk tv-seerne beske at han lekte med hunden sin. – Det blir like interessant som TV for døvblinde. Når TV2 søndag skulle ha debatt, turde 34 av 35 streikende spillere ikke ta telefonen. Den eneste som ikke var smart nok til å skru av mobilen, Frode Birkeland, så ikke ut som han trivdes så veldig i studioet. Vi har alltid før opplevd Birkeland som en intelligent kjernekar som der er umulig ikke ha stor respekt for. I debatten fremsto han som en dott. Trist.

Så en liten ting til slutt: Hvor f... er Tarjei Nordstrand Jacobsen? Det er da den valgte politiske ledelsen som bør fronte en streik – ikke generalsekretæren. De som påstår at denne streiken er en egotripp fra Morgans side, får unektelig vann på mølla så lenge Nordstrand Jacobsen er så inderlig-ikke-tilstede. Han er kanskje opptatt med å organisere streikevakter, løpesedler, innsamlingsbøsser, bannere alt annet som hører en streik til? For slike ting har visst ikke NISO tenkt på før de begynte å streike. AMATØRER!

Av Richard Jansen, Norsk Supporterallianse

Einar Willoghs og Åse Oen i full aktivitet i boden ved Store Stå. Men for at belastningen på selgerene ikke skal bli for stor, trenger BST flere som kan selge supporterutstyr. (Foto: Brecht/Brecht Foto)

Salg på Stadion

– Slett ikke så kjedelig som det virker

I forkant av hver eneste hjemmekamp samler ivrige hjelpere seg på "kontoret" til BST på Stadion. Der får de utdelt bager fylt med supporter effekter som de tar med seg til de to utsalgsstedene på Stadion. Den ene er ved inngangen til Store Stå, den andre er i Supporterboden.

Det står vanligvis to personer på hvert sted. Selv om det er de samme som står der i de aller fleste kampene, så trengs det nye ivrige medhjelpere. Alt en trenger av erfaring er godt humør og stå-på-vilje.

– **Hva får man for å være selger?**

– De som er med å selger får gratis adgang til StoreStå i de kampene de selger, og

dersom man selger fast, får man en gratis bortetur til en valgfri bortekamp. Og ikke minst får man oppleve mye artig! Man er der det skjer, med andre ord.

– En annen positiv ting ved å selge på Stadion er at man fort kommer inn i miljøet i Brann Supporter Team. Man gjør seg kjent med nøkkelpersonene og får

være med å ta i et tak der det trengs. Dette er et miljø det er lett å komme inn i, og der latteren sitter løst. Det er mennesker som får deg til å føle deg hjemme straks du setter foten innen for "kontorets" vegger.

– **Hvem er ansvarlig for effektsalget?**

– I BST-styret er det Helge Sanden og

Vidar Ebbesvik som er ansvarlig for effektsalget på Stadion. Vidar har vært i styret siden oppstarten i 1993, med unntak for et friår 2000. Han er også butikkansvarlig, og er den som har ansvaret for produktutviklingen av nye effekter.

Helge Sanden sier det slik:

– Vi har et lite utvalg av hjelpere, og det er disse helperne som gang på gang stiller opp og gjør en bra jobb. Men det er ikke mer enn akkurat. Hva gjør vi dersom en eller flere av disse ikke kan? Vi trenger frivillige folk som kan være en slags avlastning til de faste selgerne. Vi trenger alle som er interesserte. Ikke vær redd for å melde dere i Brannbutikken, vi er ikke farlige mennesker, og vi biter heller ikke. Vi har et godt miljø og tar godt vare på folkene våre. Det hender Vidar slenger noen kommentarer ut i rommet, men han mener ikke noe vondt med det. Han er ikke så farlig som han ser ut. Dersom det er noen som ikke er for sjenert til å gå rundt med bager på Stadion og rope og skrike om at de har skjerf til salgs, er det bare en ting å gjøre – ta kontakt med brannbutikken! Jeg for min del er for flau til kunne gjøre noe slikt, men det er flott dersom noen tør dette!

Åse-Norunn Oen, selger:

– For min egen del har jeg vært med å selge siden i fjor sommer. Jeg reagerte på styret sine rop om hjelp om hjelp til salg på Stadion. Det snev meg at det alltid var de samme personene som gjorde alt i klubben uten å få noe for det. På samme tid var det medlemmer som klaget på at ting ikke ble gjort. Det var da jeg bestemte meg for å ta i et tak og bidra med det jeg kunne bidra med, simpelthen fordi jeg ikke synes det var riktig at det var de samme menneskene som skulle måtte slite igjen og igjen. Dette er en beslutning jeg ikke har angret på i ettertid. Jeg har kommet inn i et miljø som er ganske så annerledes enn det jeg vandrer i til daglig. Og det er kanskje det som er så genialt med det. Her møter jeg personer som har de samme meningene og drømmene som det jeg har. Jeg kan være meg selv 100 prosent.

– Det gjør meg overhodet ingen ting å være på Stadion to timer før kampstart. Jeg kan like godt være der og gjøre en jobb for BST, som ikke krever all verdens krefter, enn å sitte hjemme og se på tv før jeg går på kamper. Det er ikke fysisk hardt arbeid, og man må heller ikke være den store matematikeren for at dette skal gå bra.

Ta kontakt

Er det riktig at det er de samme menneskene som gang etter gang må ta i et tak for at tingene skal bli gjort? Hvis noen mener det, trenger de imidlertid ikke gå rundt og klage over at ting ikke blir gjort, eller at de blir gjort på feil måte. Dersom noen mener det ikke er riktig, ber vi de om at de er så vennlige at de melder seg til tjeneste hos Johnny i Brannbutikken i Markeveien.

Av Åse-Norunn Oen

Den 12. mann 3/2002

Gunstige priser med BST-abonnement!

NOKIA 3310
Kr. 290,-

NOKIA 5210
Kr. 1.290,-

NOKIA 6510
Kr. 2.290,-

NOKIA 8310
Kr. 3.490,-

NOKIA 6310i
Kr. 2.790,-

ERICSSON T65
Kr. 1.290,-

ERICSSON T66
Kr. 2.990,-

ERICSSON T68
Kr. 4.590,-

Alle priser er inkl. mva.

Priser på mobiltelefoner er gyldig til 31. juli og forutsetter nyskaping eller videreføring av NetCom businessTALK med 24 mnd. binding. Ved tegning av BST-abonnement med dokumentasjon på medlemskap i BST forevises.

Tlf 55 94 44 00 • Fax 55 94 44 01

Besøksadresse: Carl Konowsgt. 36, 5161 Laksevåg

E-post: firmapost@ecom.no

Mer info på: www.ecom.no/bst

ECOM AS
www.ecom.no

Eit vellukka forsøk på å beskrive supporterlivet

Stig Elvis Furset (ja, han heiter Stig Elvis) kom i april med sitt bidrag til Brann-litteraturen. Til skilnad frå mange andre har han vald å skrive frå ein supporters ståstad. Resultatet er svært vellukka.

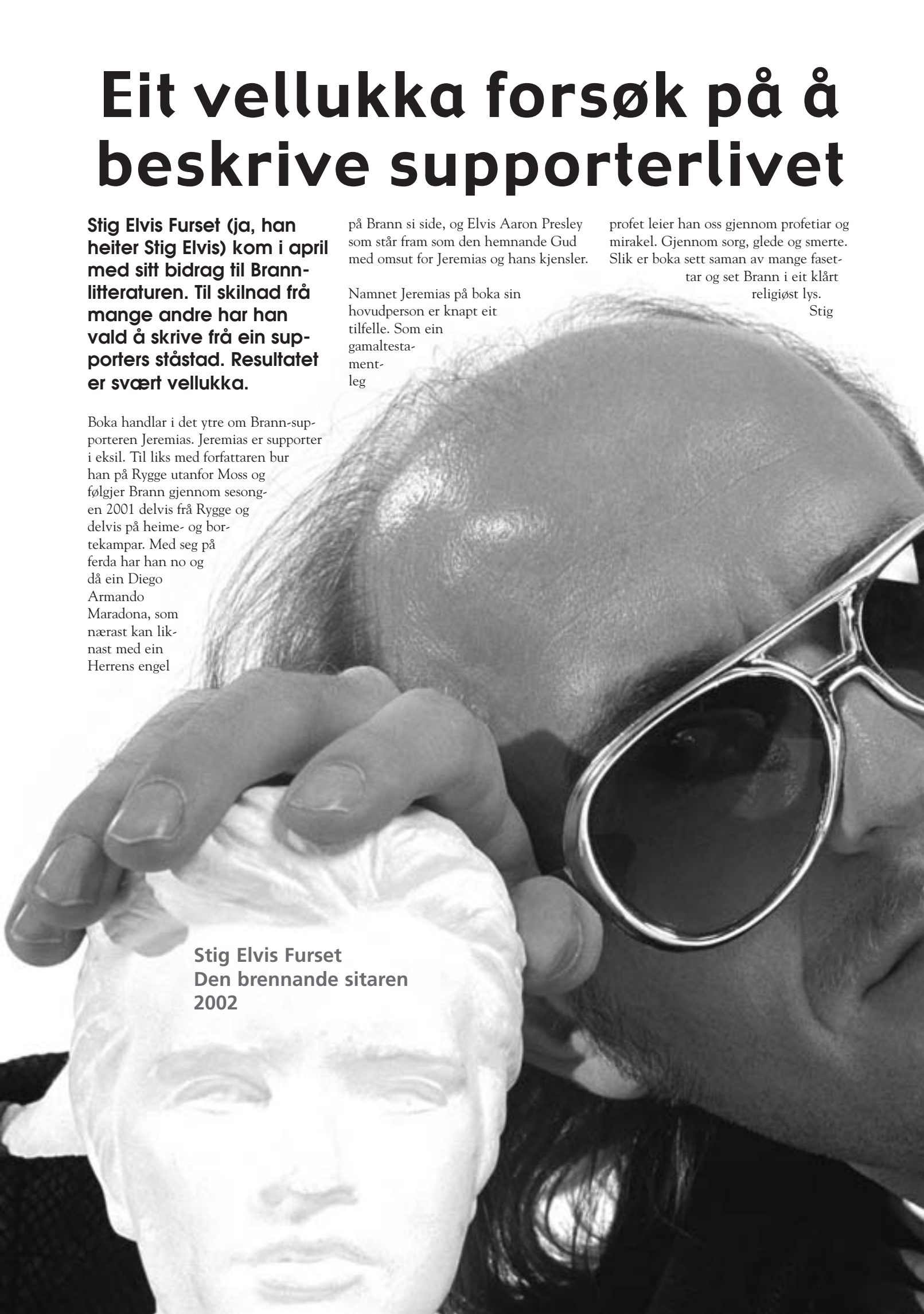
Boka handlar i det ytre om Brann-supporteren Jeremias. Jeremias er supporter i eksil. Til liks med forfattaren bur han på Rygge utanfor Moss og følgjer Brann gjennom sesongen 2001 delvis frå Rygge og delvis på heime- og bortekampar. Med seg på ferda har han no og då ein Diego Armando Maradona, som nærast kan liknast med ein Herrens engel

på Brann si side, og Elvis Aaron Presley som står fram som den hemnande Gud med omsut for Jeremias og hans kjensler.

Namnet Jeremias på boka sin hovudperson er knapt eit tilfelle. Som ein gamaltestamentleg

profet leier han oss gjennom profetiar og mirakel. Gjennom sorg, glede og smerte. Slik er boka sett saman av mange fasettar og set Brann i eit klårt religiøst lys.

Stig

Stig Elvis Furset
Den brennande sitaren
2002

Elvis set tidleg i boka ei ramme rundt Brann som er likt livet sjølv. «Eg har fire sterke kjensler som styrer livet mitt. Fire sterke vindar som bles einsame gjennom sjela. Sportsklubben Brann får dei fram, i samanhengar som stundom kan overraske meg. Desse fire er Glede, Kjærleik, Hat og Sorg.»

Resten av boka blir ei reise gjennom desse fire kjenslene. Glede over gode prestasjonar på bana og samhald, kjærleik til klubben, hat til NFF og motstandarane, og i stadig større grad sorg når laget eller andre svik.

Intelligent humor

Sjølv om «den brennande sitaren» har veldige proporsjonar, er det mest av alt ei bok fylt av humor og gjenkjenning. Sjølv om Stig Elvis er i eksil, er han ikkje fjernt frå supporterlivet. Beskrivinga av

kjensler og opplevingar er ekte og slik at alle som elsker eit fotballag, vil kunne kjenne seg att i dei.

På mange vis er «den brennande sitaren» ei djupt alvorleg bok. Boka tar for seg kjensler som er alvorlege for dei fleste av oss. Men Alvoret er godt gøymd under eit lag med humor og absurde hendingar.

For alle som er glad i eit lag

Rett nok er boka om Brann og Brann sine supporterar. Men ho er samstundes mest av alt ei bok om å vere supporter og å vere eit heilt menneske. Alle som

er glad i eit lag, vil ha glede av å lese henne. Boka bør kunne lesast av ein Klansmann eller eit medlem i Kjernen, og dei vil nikke gjenkjennande til det Stig Elvis skriv. Boka har og ein openberr brei appell. Kjenslene som ligg på overflata av boka, og deira styrke, syter for det. Kanskje har Stig Elvis skreve det norske svaret på «Fever Pitch»? I alle høve er det ingen grunn til ikkje å lese denne boka. Det er noko av det beste som er skreve om Brann og om fotball i Noreg. Boka finn du mellom anna i Brannbutikken. Spring og kjøp!

Av Per Arne Flatberg
Foto: Brecht/Brecht Foto

Tor Thodesen: Store Stå betyr enormt for å holde trykket oppe

I skrivende stund har vi en kamp igjen før serien snur, og vi ligger omtrent der på tabellen hvor flere «eksperter» tippet oss.

I øyeblikket ser det ut til at tabellen har delt seg nøyaktig på midten, med fem poeng mellom øvre og nedre halvdel. Vårt resultatmål om å komme høyere på tabellen enn i fjor lever, men det er ikke et tema vi snakker mye om. I vår situasjon er det kun om å gjøre å konsentrere seg om neste kamp, så får oppsummeringen vente til i oktober.

Før seriestart advarte vi mot at prestasjonene nok kunne komme til å svinge mer enn man kan akseptere, dersom man skal kjempe helt i toppen. Vårsesongen har vist at det ble enda mer sant enn vi hadde fryktet. Derfor er det også det vi har mest grunn til å være misfornøyd med. For dere supportere svir kanskje 0–4 hjemme mot Vålerengen mest. Personlig synes jeg 1–4 i Stavanger var enda verre. Men da tenker jeg på det som skjedde ute på banen, ikke opplevelsen av tapet. For meg er den like ille uansett. Når vi ikke klarer å mobilisere en innsats vi kan være kjent av, vinner vi ikke fotballkamper, uansett hva motstanderen heter.

I samme båt

Etter disse kampene har Teitur uttalt at han er misfornøyd med innsatsen. Naturlig nok. Men ikke la dere lede til å tro at det er «dem» (laget) som er dårlige når vi taper, og «vi» (trenerne) som er smarte når vi vinner. Den type framstilling oppstår gjerne når man er på leit etter syndebukker. Vi er i samme båt og tar ansvar uansett. Og vi spør oss etterpå hva som kunne vært gjort og sagt annerledes,

når vi ikke lykkes. I den sammenheng kommer det forslag utenfra om å hente inn «hjelp til å motivere spillerne». Hadde ressursene vært ubegrenset, kunne det sikkert vært nyttig å hatt en type a la Railo, Sjøby eller Frank Beck (kjente «idretts-

ge. Klarer vi det, vil vi utvikle oss og få framgang både for enkeltspilleren og laget. Så enkelt og så vanskelig!

Lavt press

Måten vi har opptrådt på i endel bortekamper, har også vært gjenstand for diskusjon. Borte mot Glimt spilte vi med lavt press og lav risiko og nektet motstanderen rom til å spille slik de er gode til. Guttene gjennomførte taktikken til fulle, og vi vant en ikke ufortjent seier. Borte mot Sogndal klarte vi ikke å demme opp like godt og vant noe mer heldig. Spesielt med tanke på at Tommys seiersmål kom på overtid. Borte mot Lillestrøm fungerte vi godt defensivt i første omgang, men klarte ikke å demme opp i andre omgang og vant svært heldig. Det som er verdt å ta med seg, er likevel spillernes kjemping. Man forhindrer ikke scoring i 45 minutters bombardement uten å være villig til å ofre «alt» for det. Sann sett smakte den seieren utrolig godt.

Til dere på Store Stå vil vi få takke for innsatsen så langt. Det er kjekt å se at det tas tak for å holde trykket opp. Det betyr enormt for laget, kanskje spesielt nå. Drømmen om å få oppleve 1963 om igjen skal leve i en klubb som Brann og en by som Bergen, men i de nærmeste månedene må vi stå sammen og glede oss over det som er! Og med både hjemlig cup og UEFA-cup foran oss kan det også i år komme store øyeblikk på Stadion.

Hilsen Tor

Ut å reise med BA

Bli med du også...

Svært mange abonnenter har benyttet seg av gunstige

ferietilbud fra BA

Det har også kommet til mange nye abonnenter.

Dette er gøy!

Det vil komme flere

gode reisetilbud

utover høsten

Lansering av

«Bergenspakken»

er rett rundt hjørnet.

Vent i spenning...

tilbud
reiser
konkurranser
flotte premier
for hele familien
BA hver dag

**Det eneste du trenger å gjøre
for å ta del i godene, er å abonnere
på BA. Ring gratis:**

800 33 383

Alle BA abonnenter er automatisk medlemmer!

Sesongen så langt...

...fra supporterenes ståsted

I skrivende stund ligger Brann på åttende plass på tabellen med 17 poeng, det vil si halvparten så mange poeng som serieleder Lyn har prestert å anskaffe seg.

Vi er kommet halvveis i sesongen, og 13 kamper er spilt. Vi har mistet noen meget sentrale spillere som Thorstein Helstad og Raymond Kvisvik, men vi har også slått klørne i to meget lovende talenter: Tony Nhleko og Alonso Solis. Vi setter nå vår lit til at disse to sammen med resten av Branngutta skal reise seg på høstsesongen og hente noen trepoengere hjem til byen i vest. Hvis ikke, ligger ikke nedrykksplassen så særlig langt unna.

Johnny

Vanligvis når vi ser på sesongen så langt, ser vi kun på det sportslige og fokuserer på spillerne. Her har vi heller valgt å se på hvordan sesongen har vært fra en supporters ståsted. Hvem er da mer perfekt å henvende seg til enn Johnny Korneliussen, ansatt i Brannbutikken? Han er en genuin Brannsupporter, reiser på de fleste borteturene, kjenner de fleste i BST miljøet, og de aller fleste vet hvem han er.

Bad for buisness

Johnny begynner med å fortelle hvordan han har opplevd sesongen så langt: Begredelig. Det er det ene ordet som er best egnet til å vise hvilke tanker han har gjort seg. Han fortsetter med å fortelle at det som er sportslig dårlig, går ut over BST ved at interessen for Brann og Branneffekter synker. Han henviser her

til at salget i Brannbutikken er betydelig mindre i år enn i fjor. Det vil si at Johnny har hatt en rolig periode på jobb, men han nekter for at det er kjedelig og forklarer at det alltid er noe å gjøre.

Johnnys sexliv

Tidligere i sesongen gikk Johnny som kjent ut i BA og avslørte intime deler av sexlivet sitt. Vinner Brann, er sexlysten og viriliteten på topp, men ved de ikke så sjeldne tapene, er det ingen vits i å prøve å opphisse 25-åringen. Ut ifra dette kan vi dra den konklusjonen at Johnny har opplevd mange kalde kvelder og ingen seksuell stimulans i det hele tatt. Vel... i hvert fall ikke med en jente. Dette er han selv ikke sen med å bekrefte og forteller bittert at sexlivet for tiden er helt på trynet, og at han holder seg gående ved hjelp av store mengder hard, intensiv og systematisk egentrening.

Etter de seksuelle avsløringene har han mottatt noen få reaksjoner fra andre supportere. Det er som oftest positive kommentarer som støtter hans oppfatning om hva som skal til for å seksuelt tilfredstille den mannlige delen av supporterskaren. Vi kan nå bare ytre vår ytterste sympati til alle supportere og deres kjære som nå lever i ufrivillig, men samtidig noenlunde selvpålagt sølibat.

Medlemmer

– For tiden ligger medlemstallet i BST på ynkelige 1700 medlemmer. Dette kan skyldes mange ting. Den viktigste er nok at folk flest avventer situasjonen og ser hvordan det går med Brann før de melder seg inn. Dette er som regel medgangssupportere. Johnny synes det er litt surt å innrømme det, men han tror de er nødvendige for å oppnå samme medlemstall som tidligere år. Men han vil ikke gi medgangssupporterne all hetsen i denne saken: – Det finnes pinlig og irriterende nok supportere blant de mest aktive og engasjerte som ennå ikke har betalt de ynkelige 150 kronene og dermed fornyet sitt medlemskap i BST. Så hvis du er en av disse, bør du skamme deg som aldri før og pelle deg så fort som mulig ned i Brannbutikken og betale, oppfordrer Johnny.

Borteturer

Det har i så langt i år vært en makaber påmelding til borteturer i regi av BST. Johnny forteller at mange velger å reise på egenhånd, mens mange rett og slett velger å utebli. Litt av skylden for dette kan tilskrives det sportslige, men det kan ikke få alt. Også her velger de supporterne som kaller seg selv for ekte Brannsupportere å bli hjemme. Hva skjedde med "Brann te eg dør"???

En del Brannsupportere, deriblant vår kjære Johnny, reiser imponerende nok til Førde for å se Brann 2 spille. Her har vi andre en del å lære. Dette er nemlig det ekte supporterne gjør.

Sesongens beste og verste

Det verste Johnny har opplevd i løpet av sesongen er at Azar gikk hen og skaffet trønderbart og høyvannsbukser. Den beste opplevelsen var når Brann slo Lillestrøm SK på bortebane. – Det er fantastisk å se at vi kan ha flaksen og marginene på vår side for en gangs skyld, forteller han.

Ellers har alle borteturene gjort særdeles godt inntrykk på den herlige fyren, og

Store deler av årets sesong kan kort oppsummeres i ansiktsuttrykket til Geddi etter tapet mot Vålerengen. Men i likhet med Johnny håper vi alle på en god høstsesong. (Foto: Brecht/Brecht Foto)

dette til tross for eventuelle tap.

Streiken

Den noe unødvendige og uventede streiken som kom i juni, har ikke gått upåaktet hen hos Johnny. Han karakteriserer den som patetisk og uttrykker sin vrede og ergrelse over at Brannspillere som tjener godt over det dobbelte av vanlige arbeidstakere, ikke føler at de har nok penger til å betale sine egne forsikringer, at de må legge ekstra utgifter på en klubb som Brann som allerede er i stor økonomisk nød. Han understreker også at vanlige arbeidstakere betaler sin egen forsikring og at spillerne bør avfinne seg med dette dersom de ønsker å bli sett på som hvilken som helst annen arbeidstaker.

Streiken har som kjent ført til at Rosenborg-kampen som skulle gå på Stadion den 23. juni, ble utsatt. Dette har igjen ført til at mange krever å få til-

bake pengene for billettene de hadde til kampen. Johnny mener bestemt at dette ikke vil ha innvirkning på BSTs økonomi. – De som fikk refundert billettene, vil komme tilbake når kampen blir satt opp igjen, tror han.

God høstsesong

Johnny er på sin side ikke særlig overrasket over at det går dårlig sportslig akkurat nå. – Det er som en fortsettelse fra i fjor. Helt forventet, mener han, men til tross for dette mener han at vi går lysere tider i møte. – Brann har for vane å ha en god høstsesong, påpeker han og fastslår dermed at det går oppover for laget i rødt. – Tar de seg ikke sammen nå, blir det 1. divisjon til neste år, sier han med en stemme som antyder at han føler seg en smule oppgitt over situasjonen.

Av Agnethe Paulsen
og Stine Lines Steffensen (foto)

Brann til Litauen

– utan supporterar?

Dei fleste har fått med seg at Brann skal spela kvalifisering til UEFA-cupen, og at motstandarlaget er Suduva Marijampole frå Litauen. Heimekampen skal spelast 15. august, medan bortekampen går 29. august.

Midt i ein heller nedslåande sesongstart kom gladmeldinga om at Brann fekk denne sjansen på grunn av sitt fine spel(!) i fjorårssesongen. Noreg gjekk til topps på UEFAs fair play-statistikk, og Brann var beste norske lag på denne statistikken som ikkje var kvalifisert til UEFA-cupspel på annan måte.

Dei mest optimistiske av oss byrja straks å mimra om store kampar som mot PSV Eindhoven eller Liverpool, eller den supporterrike borteturen til Bremen. Men ein treng ikkje hugsa lenger tilbake enn til fjoråret for å vita korleis ein liten feil

kan øydeleggja Europa-moroa før ho egentleg har starta. I Idrettsveien byrja somme å tenkja i kroner og øre om ein skulle få tysk motstand og feite TV-inntekter.

Men det er andre måtar å tena pengar på. Det tette kampprogrammet i august gjer at klubben satsar på charterfly-transport. På Branns heimesider heiter det: "Sportsavdelingen legger beslag på 24 seter, mens resten fordeles til eventuelt media og til klubbens største sponsorer." Her er ikkje supporterane nemnt med eit

Ein av dei mest legendariske borteturane i Europa: Bremen.

Vi sender fotball på widescreen!

www. thescotsman.no VALKENFORST. 1B. TLF: 55 55 87 75

THE
SCOTSMAN

ord. Ein kunne håpa det var ein feil, men ein telefon til Kristian Jæger stadfestar det me frykta - det er sannsynlegvis ikkje plass til supporterar med flyet.

No er det vanlegvis ikkje mange av Branns trufaste som reiser på bortekampar tidleg i UEFA-cupen, men desse få ofrar mykje tid og pengar på Brann. Alternativet er knalldyr og tidkrevjande ruteflybillett – med mange dagar fri frå jobben. Nett derfor ville det ikkje vore urimeleg (for å seia det mildt) om Brann hadde sett av nokre plassar til desse. Men supporterane er ikkje så viktige som sponsorane...

Dei reisande Brannsupporterane på Austlandet har sjekka opp reisealternativ med bil/ferje (sjå bst.no), men frå Bergen verkar det å bli eit langdrygt prosjekt. Litauiske flyselskap flyg visstnok Oslo–Litauen for 3–4000 kroner. Så berre set i gang. Frå Vilnius (hovudstad i Litauen) er det berre 139 km til Marijampole...

Brann sin motstandar, Suduva Marijampole, har ein kort historie. Laget ligg i byen Marijampole (ca 50000 innbyggjarar), største byen i regionen Suduva sørvest i Litauen. Når laget får spela kvalifisering til UEFA-cupen, er det som tapande finalist i den nasjonale cupen. I serien er det lite å skryta over. Dei ligg på nedre halvdel, nett som Brann. Pr. 1. juli har laget 15 poeng på 16 kampar – berre tre singlar. Den mest målfarlege er spelar nr. 10, spissen Tomas Radzinevicius (21), som har scora seks av dei fjorten måla. I fjorårssesongen hadde laget ingen spelarar på topp 25 av litauiske spelarar, ei liste der ikkje ukjende Tomas Razanauskas låg på niandeplass.

Av Åshild Samnøy

Den 12. mann 3/2002

Endelig en Komplett leverandør!

Kom innom og se vårt gode utvalg innen data og annet relatert utstyr!

Vi bygger din PC slik du vil ha den, og det til konkurransedyktige priser!

komplett data
- en del av Norkom

Brann Stadion vs. Stamford Bridge

Forskjellen mellom engelske Premier League og den hjemlige Tippeligaen har alltid vært tilsynelatende stor. Alt er kjent for å være så mye bedre i England. Stadionene er større og mer luksuriøse, og lønningene er i en helt annen klasse. Stamford Bridge har en publikumskapasitet som er vel over det dobbelte av det Brann Stadion har. Vel og merke har London en god del flere

innbyggere enn Bergen også. d12m har tatt en kjapp omvisningsrunde på begge arenaer, og her følger noen bilder.

Av Åse-Norunn Oen

Foto: Åse-Norunn Oen og Stine Lines Steffensen

Garderobene:

Chelsea: Garderoben er liten i forhold til antall spillere. Den er gammel og helt uten annet utstyr enn spillerdraktene. Dusjene er gamle og burde vært skiftet ut.

Brann: Garderoben er lys og fin. Den er helt grei til daglig bruk, og dusjene ser ut til å være bra.

Umbro-tribune: På lik linje med Chelsea har nå Brann en "UMBRO"-tribune.

Presserom:

Når det gjelder presserommene har begge lag et omtrent like stort rom. Brann benytter seg av en gymsal, og Chelsea har et stort rom som like gjerne kunne vært en gymsal til daglig.

Brann Stadion vs. Stamford Bridge

Brann Stadion

Bygget: Offisielt åpnet 25. mai 1919

Kapasitet: Ca. 18.000

Stamford Bridge

Bygget: Offisielt åpnet 28. april 1877

Kapasitet: 42,449

VIP:

Chelsea: Denne tribunen er også løftet over spillerinngangen, og er en av de beste utsiktspostene på denne arenaen.

Brann: En helt grei tribune som er plassert over spillerinngangen. Utsikten er ganske bra.

Hoved-tribune:

Chelsea: Denne tribunen har nok også vokst litt siden den først ble bygget. Her finner vi VIP-tribunen og pressetribunen.

Brann: En tribune som har vokst en del siden den først ble satt opp. Det er den av de tre tribunene som tar flest tilskuere, og det er der VIP-tribunen er.

Kortside:

Chelsea: I motsetning til Brann har Chelsea to kortside tribuner.

Brann: Hansa-tribunen er den siste tribunen som har blitt bygget på Brann Stadion.

Fotball på TV

Fotballen har endret seg mye. Ingenting kan tas for gitt lenger. Fjernsynsrettigheter og penger har endret fotballen dramatisk.

For meg betød ikke flyttingen av kampene mot Bodø/Glimt og Vålerengen så mye. Mandag kveld er sikkert en grei dag for meg. Det eneste det betyr er at jeg må ta en dag fri fra jobb for å få anledning til å se kampen mot Vålerengen live, men hva betyr det når jeg kan se den på Fotballpuben i steden? Da er det verre for dem som har planlagt litt. Det er nemlig penger å spare på å bestille flybilletter tidlig. En del av mine venner utnyttet det og bestilte billetter til Oslo. De reiser bort på lørdag – og kommer hjem med siste fly søndag, akkurat 21 timer før kampstart i Oslo. De kunne ventet med bestillingen – men da ville billettene blitt dyrere.

På Østlandet er det en gjeng som i stor grad planlegger livet sitt rundt Brann. De reiser på de fleste kampene – hjemme

og borte – og planlegger ofte fri og reise i god tid.

Rett før ferien spilte vi mot Lillestrøm. Jeg møtte noen venner som bor på Østlandet da jeg kom til Åråsen. De var litt bekymret over at de måtte løpe umiddelbart etter kampslett for å rekke det siste toget. De ble relativt oppgitt da de fikk beskjed om at kampstart var flyttet syv minutter.

På Nadderud sto en liten gjeng betuttede Stabæk-supportere tidligere i år. De hadde fått beskjed om at TIFOen de hadde brukt mye tid på, ikke kunne gjennomføres.

Fotball-VM var en triumf for puber med tidlige åpningstider. Horder av mennesker kjøpte frokostbilletter til kamper som Brasil–England. Kamper de tidligere år kunne sett hjemme.

I England er rystelsene til å ta og føle på. Klubbene utenfor Premiere League har blåst opp utgiftene etter en lukrativ TV-avtale. Avtalen var for lukrativ for klub-

bene. TV-selskapet bryter sammen og etterlater klubbene uten inntektene, men med utgiftene intakt. Samtidig har et av Europas store mediehus gigantproblemer etter å ha punget ut for rettigheter til Bundesliga og fotball-VM. Den første konkursen er allerede et faktum. I Norge splittes fotballfamilien som etter et godt gammeldags arveoppgjør. Eliteseriens klubber synes de får alt for lite penger av TV-avtalene. Klubbene nedover i seriesystemet synes også de får for lite. Det eneste alle er enige om, er at NFF og deres «konsulenter» får alt for mye. TV2 og NRK er også misfornøyd. De ville gjerne vist bilder fra kampene i sine sendinger som går direkte under serierunden.

Hvilke følger får fjernsynskanaleners penger for fotballen? Hvordan vil dette gå fremover? Hvilke konsekvenser får det for oss, og hva vil egentlig TV-kanalene? Det er noe av det vi har lyst til å belyse på de følgende sidene

Av Per Arne Flatberg
Foto: Brecht/Brecht Foto

PENGENE SOM GIR MAKT

En plass mellom 300 og 400 millioner kroner. Det er pengene NRK og TV2 sammen med Telenors Canal Digital la på bordet for å få sende norsk fotball de neste fire årene. I europeisk sammenheng er ikke det spesielt mye. I Norge er det annerledes. Hva kjøper disse pengene, og hvordan påvirker de klubbøkonomien?

TV-pengene har medført dramatiske endringer i store deler av Europa. Engelsk, tysk, italiensk og spansk fotball har alle gjort seg fullstendig avhengig av pengene fra TV-kanalene. Pengene er brukt til å bygge opp sterke ligaer med de største stjernene. Mesteparten av pengene brukes til en stadig akselererende lønns spiral i europeisk fotball, men noe er også brukt på å bygge nye stadionanlegg.

Hva om?

Spørsmålet ingen har villet stille seg i disse landene, er ubehagelig. Hva skjer dersom pengestrømmen fra TV-selskapene tar slutt? Noen har merket det på kroppen gjennom nedrykk. Mange klubber på nest øverste nivå satser millioner

på å komme opp i eliten igjen. Det er der pengene er. I engelsk førstedivisjon, andre bundesliga eller italiensk serie B er det riktig nok mye penger etter norsk målestokk, men ikke nok til å beholde lønninger og spillerstaller som i eliten.

Men det er ikke bare i lavere divisjoner at krisen i medieselskapene merkes. I midten av juni gikk Bundesligaklubben Frankfurt konkurs. Alle spillerne er sagt opp, og klubben er degradert til et nivå tilsvarende syvende divisjon. Klubben baserte seg på TV-inntekter som plutselig forsvant. I Danmark prøvde Lyngby å holde tritt med de store og skjønte for sent at dette ikke gikk. Alle spillerne ble sagt opp i et dramatisk forsøk på å holde utgiftene nede.

Klasseskille

TV-pengene fører til et økonomisk klasseskille allerede mellom eliten og de andre. I Norge er det bare Vålerengen som har vært desperate nok til å opprettholde et høyt eliteseriebudsjett i første divisjon. Det kostet en plass mellom 40 og 50 millioner i underskudd. Men i Norge er det relativt sett småpenger som skiller fra TV-selskapene. Mens Brann får tilført rundt tre millioner i år, får en førstedivisjonsklubb noen hundre tusen. Forskjellen er stor for en klubb som Åsane hvor det knapt er inntekter verken fra sponsorer eller publikum. For Brann vil tapet av disse pengene ikke være noen stor katastrofe.

I Norge er det først og fremst smaken av

d12m / (Foto: Brecht/Brecht Foto)

Fotball- og spilleavisen TIPS gir deg alt av nyheter, spilleroverganger, skader, suspensjoner, tabeller, resultater og fakta i norsk og internasjonal fotball. Gode analyser og spilleforslag på samtlige odds- og tippekamper finner du også.

TIPS utkommer hver tirsdag og fredag. Du finner avisen hos din tippekommisjonær, men du kan spare gode penger ved å tegne et abonnement. Abonnement tegner du ved å ringe vår kundeservice på tlf. 22 58 54 41 eller klikk deg inn på www.tips.as.

Hold deg orientert om norsk og internasjonal fotball!

Fotball på TV

det store utland som gir store inntekter. Champions League gir kolossale TV-inntekter til klubbene som er med. Men også en UEFA-cup-deltakelse kan gi mye penger hvis vi kommer et stykke i denne cupen.

Hva betyr pengene?

Hva gjør det med en klubb at den plutselig sitter og har dobbelt så mye penger å rutte med som konkurrentene sine? Det gjør at de kan kjøpe seg suksess – slik Rosenborg har gjort det i mange år og slik Vålerengen gjorde det i litt mindre skala i fjor.

Samtidig betyr denne måten å drive en klubb på at man legger seg på et høyt nivå når det gjelder kostnader. Uten Champions League taper Rosenborg mye penger. De kan ikke holde det kostnadsnivået de har i dag, uten jevnlig suksess i Europa. For Branns vedkommende har vi sett hva det har betydd plutselig å få mye penger mellom hendene: Kraftig overforbruk og mangeårige kriser senere.

Når Brann sitter igjen med rundt tre av de hundre millionene fjernsynsrettighetene innebærer, blir de sure. Jeg tror det er bra for oss på lang sikt at det ikke er mer. Ser vi på erfaringene fra blant annet Tyskland og England, ser vi at store TV-penger brukes til å blåse opp

utgiftene ytterligere. Brann har nå samlede lønnskostnader på rundt 50 prosent av de årlige inntektene. Vi er på vei mot en sunn økonomisk drift igjen. Med oppblåste TV-inntekter ville pengene atter blitt brukt til å blåse opp lønningene. Vi kan igjen se til Rosenborg for å se hvordan det går når det strømmer inn betydelige inntekter. Gjennomsnittslønnen på de NISO-organiserte eliteseriespillerne ligger i dag på rundt 750 000 kroner i året. Holder vi Rosenborgs spillere utenfor, faller gjennomsnittet til rundt halv-millionen. I klartekst gir det en gjennomsnittslønn i Rosenborg som er fire-fem ganger høyere enn i resten av eliteserien. Rosenborg er der på grunnlag av enorme TV-inntekter fra Champions League. Når Rosenborg (forhåpentligvis snart) står utenfor Champions League, betyr det enorme røde tall i klubben. Trønderne har basert hele sin økonomi på jevnlig deltakelse i Europa. Når det butter mot sportslig, blir de også tvunget til å bruke stadig mer penger for å holde nivået som skal til for å nå Europa. Da er man inne i en negativ spiral slik også Vålerengen har hatt det. Utgiftene er så store at det er umulig å tenke seg spill i første divisjon over tid. Derfor må det investeres kraftig og over evne for å komme opp igjen.

Også mye av Branns problemer skyldes dette. Da vi slet som verst i 1998, fikk

styret panikk og brukte rundt 15 millioner vi ikke hadde, på nye spillere. Det sliter vi med nå.

Hvor blir pengene av?

Brann er en av klubbene som får aller mest av TV-inntektene. Til sammen sitter de 14 eliteserieklubbene sannsynligvis igjen med rundt 30 millioner av inntektene fra TV-avtalen hvert år. Det er rundt en tredjedel av de totale inntektene knyttet til dette. En forbausende stor andel av resten forsvinner til NFF. Klubbene i eliten har med rette kritisert NFF for å ta en alt for stor del av kaken. Det oppleves ikke riktig at klubbene som genererer inntektene, skal bli sittende igjen med «småpenger», mens NFF som skal være til for klubbenes skyld, forsyner seg med mye mer. På sikt tror jeg imidlertid klubbene skal være glad til. Å få blåst opp inntektene på et så usikkert grunnlag som TV-avtaler har vist seg å være, fører fort veldig galt avsted. Det fører definitivt til et enda klarer klasse-skille i norsk fotball. Det blir vanskeligere for små klubber å etablere seg i eliten, og det blir enda tøffere for dem som rykker ned å komme opp igjen. Et nedrykk vil bli en enda større økonomisk katastrofe enn det allerede er.

Av Per Arne Flatberg

HVORDAN TV ØDELEGGES FOR ALLE SOM REISER

En gang var en supporters liv enkelt. En gang i desember kom terminlisten. Da gjaldt det å sette seg ned og planlegge. Hvilke kamper skal jeg reise på? Hvordan skal jeg reise? Hvilke datoer skal fredes for familien? Hvordan skal jeg legge opp ferien min?

Vi har sett tendensen over flere år. Kamper er flyttet på kort varsel. Enten klubbene skal prøve flomlyset eller kamptidspunktet kolliderer med et alt for populært program på TV. I fjor så vi de første virkelige tegnene på at terminlisten ikke er noe man kan planlegge etter. Det skulle bli verre.

Ny avtale

I vinter forhandlet NFF med flere aktø-

rer om rettighetene til å vise norsk fotball på TV. Det var snakk om store penger. For store for NRK og TV2 som er den dominerende aktøren i det norske TV-landskapet. Disse allierte seg med Canal Digital og la på bordet en plass mellom 300 og 400 millioner kroner for rettighetene over fire år. For så mye penger vil de ha noe igjen. Fra NFFs side var det helt uaktuelt å la dem vise bilder fra alle kampene i serierunden mens de

pågikk. Isteden fikk de retten til å vise inntil fem kamper i hver serierunde. To på riksdekkende fjernsyn og tre på betal-TV. Før fotball-VM i Østen så vi vel egentlig ikke konsekvensene av dette. Canal Digital ville nemlig gjennomføre VM før de tok i bruk retten til å vise kamper fra Norge på betal-TV.

Flytting

30. juni la NFF frem listen over kamper

Vi elsker våre klubber og stiller opp i tykt og tynt. At vi behandles respektløst av klubbene, er ikke noe nytt. Både klubber og forbund regner med at vi vil akseptere det også i fremtiden.
(Foto: Brecht/Brecht Foto)

som skal flyttes den første måneden. For vårt vedkommende er det bare to kamper som berøres. Kampene mot Bodø/Glimt hjemme og Vålerengen borte flyttes begge til mandag og skaper store problemer for dem som har planlagt å se kampene og som ikke er bosatt der kampene spilles.

Denne flyttingen av kampene viser hvem som bestemmer og hvem det tas hensyn til i norsk fotball. Egentlig er det som andre steder: Pengene bestemmer. De som ikke har penger å bla opp med, går for lut og kaldt vann. Ikke så mye å si på det kanskje? I Brann-sammenheng gir TV-avtalen rundt tre millioner kroner i år. Supportere og tilskuere legger forhåpentligvis igjen 17 millioner kroner bare i billettinntekter. Hvem er det da som har pengene?

Våre penger er uviktige

Sannheten er at publikum har de «store» pengene i norsk fotball. I et normalt år genereres det over 100 millioner kroner i billettinntekter i eliteserien alene. Mer enn TV-kanalene bidrar med. Tar vi med cupen og første divisjon, øker dette tallet med en del millioner. Hvorfor er det sånn at TV-kanalenes penger er viktigere

for NFF og klubbene enn «våre» penger? Svaret er delt. For det første vet klubbene at «våre» penger kommer uansett. Vi elsker våre klubber og stiller opp i tykt og tynt. At vi behandles respektløst av klubbene, er ikke noe nytt. Både klubber og forbund regner med at vi vil akseptere det også i fremtiden. Den andre viktige faktoren kommer til syne når vi møter fjernsynsprodusentene i forbindelse med våre kamper. NFF og klubbene vet ikke hva godt de kan gjøre for å komme fjernsynsselskapene i møte. Kronargumentet til kanalene er dette: Dere har 10 000 tilskuere her. Vi har 600 000 hjemme i stuen. Antallet er det som betyr noe.

Respektløst

Samtidig som kanalene er opptatt av seerne i stuen, behandles disse også ofte respektløst. Spesielt TV2 har tradisjon for å benytte fotballkampene for å lokke seere til sine flaggskip-program. Kampstart 2010 slik at nyhetene kunne komme i pausen og andre omgang sendes en halv time etter at den egentlig er begynt, har vært TV2s standard for visning av fotballkamper. Et annet eksempel er fra NRK. Bortekampen mot Lillestrøm ble satt i gang klokken 21:07 i

og med at det var en sommerkonsert i Holmenkollen som skulle gjøres ferdig først. Dette førte naturligvis til store problemer for de aller fleste av oss som skulle reise og se kampen.

Dårligere produkt

Hva fører det til over tid når klubber, TV-kanaler og forbund går sammen om å behandle supportere og tilskuere respektløst? For meg er svaret opplagt. Det betyr lavere tilskuertall. Det betyr lavere engasjement. Det betyr færre syngende supportere. Det betyr at eliteserien blir et dårligere produkt. Derfor opptre ikke bare TV-kanalene respektløst overfor oss. De er også dumme. For vi vil jo gjerne ha fotball på TV. Og det skal så lite til før vi blir fornøyde. Det handler bare om respekt for terminlisten slik at vi kan planlegge reiser i god tid og at det tas hensyn til publikum og supportere når kampene berammes tidsmessig. Det er bare et tidsspørsmål før vi får den første kampen som går klokken 11 om kvelden – et tidspunkt som er helt umulig for alle barnefamilier og reisende, men sikkert bra for kanalene.

Av Per Arne Flatberg

PENGER UT AV VINDUET

Fotball skulle være selve gullgruven for mange TV-selskaper. Trofaste seere i stort antall, betydelige annonsekroner og seere som var villig til å betale for å se en kamp. Omtrent like enkelt som å stjele sukkertøy fra en unge.

De mest kjente spillerne i europeisk fotball er megakjendiser. Like mye popstjerner som fotballspillere. Ufattelig populære både lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Det er spillere som er gull verdt for klubben sin (og betales deretter), men også spillere som skal skaffe seere til TV-sendingene. Stjernene skal skape inntekter til kanalene og sørge for massive inntekter tilbake. Det har ikke gått helt som planlagt.

Suksessen i England

For BskyB i England har fotball vært redningen. Selskapet hadde få seere og enda mindre tillit da de la inn et fantasibud på Premiere League fotball. BskyB var enormt heldige med timingen. Tilbudet falt sammen med et voldsomt oppsving av interesse for engelsk fotball. Pengene ble brukt til å hente noen av verdens beste fotballspillere til de britiske øyer, og fotballen ble bare mer og mer populær i England.

For ITV Digital var dette en hard pille å svelge. Kunne de gjøre det samme med

første divisjon, ville mye være oppnådd. Det endte fryktelige galt. For ITV Digital brakk nakken på rettighetskjøpet. Første, andre og tredje divisjon var ikke attraktivt for TV-publikum i samme grad som Premiere League, og kanskje var markedet for fotball også mettet? Ingen andre enn de mest trofaste supporterne ville betale penger for å se West Bromwich spille mot Millwall.

Skandalen i Tyskland

Kirsch-gruppen begynte med rettigheter til B-filmer. Gjennom mange år har de arbeidet seg opp til å bli en av verdens største mediegrupper. Kirsch har blant annet rettighetene til fotball-VM, Formel 1 og Bundesliga. Et velfundert selskap som med sedvanlig tysk grundighet arbeidet seg oppover. Inntil i vinter. Gruppen var ikke lenger i stand til å dekke kostnadene knyttet til Bundesliga-rettighetene og gikk reelt sett konkurs. Men en konkurs i et så stort mediehus vil få dramatiske konsekvenser, og selskapet styres nå av en slags bobestyrer. Bundesliga kan vinke farvel til sine penger, og innad i FIFA er man rasende.

Rasende er også TV-selskapene som kjøpte rettigheter til fotball-VM av Kirsch-gruppen. Prisen var stiv, så stiv at det blant annet for Norges vedkommende bare kunne være snakk om å kjøpe det på betal-TV. Canal Digital har tapt enorme summer bare i Norge. I Italia er TV-kanalen RAI i harnisk etter å ha tapt vanvittige summer. RAI vurderer søksmål mot FIFA på grunn av dommerskandalene som de mener sendte

Italia ut av VM og påførte kanalen betydelige tap.

På hjemlige trakter er man litt mer nøkterne. Spesielt TV2 er uinteressert i å bruke så mye penger som store mesterskap krever i rettigheter. De har innsett at de ikke på noen måte kan få igjen inntektene. Eksperimentene med betal-TV har ikke vært økonomisk gunstige, og selv NRK med sine milliarder i lisensfinansiering kommer til kort når det er snakk om store fotballbegivenheter.

Fremtiden

Kostnadene knyttet til fotball er nå blitt så store at det ikke lenger er mulig å tjene dem inn på normalt vis. Selskapene som fortsatt henger med, gjør dette ut fra at de er avhengige av å få seere til de andre programmene sine. Fotball i seg selv er for dyrt – også for NRK og TV2, men frykten for tapte markedsandeler mot de som eventuelt overtar, er sterkere. Det er en av grunnene til at vi fortsatt kan se norsk fotball på riksdekkende TV.

Hvordan vil dette bli i fremtiden? Jeg har vondt for å tro at selskapene vil fortsette å ta tap knyttet til fotball. I år holdt det på å strande i rettighetsforhandlingene. Om fire år blir det antagelig enda verre. Spesielt for NFF er inntektene knyttet til fotballen helt avgjørende. De vil neppe kreve mindre penger ved neste kontraktsforhandling. Spørsmålet er om noen vil betale.

Av Per Arne Flatberg

Å DRITE I REDET

NRK og TV2 bruker mye ressurser på fotball. Da er det trist at sendingene de leverer er så dårlige.

Av og til er livet urettferdig. Som for eksempel når Molde møter Brann på Stadion 30. juni. Familiære og flymessige grunner gjorde at jeg hadde den tvilsomme fornøyelsen av å måtte følge

kampen via riksdekkende TV. TV2 har sitt FotballXtra i andre omgang av kampene, mens NRK2 sender fra kampstart. NRK2 har en sending hvor det er umulig å begripe hvilken målgruppe kanalen har. I et lite vindu vises noen fakta fra kampene, mens man innimellom pjattet fra to programledere sender lyden fra NRK Radio. På sidene foregår en SMS-chat og diverse idiotiske avstemninger. Det er tydelig at de som følger med på

chatten ikke er det minste interessert i fotball. Meldingene er så infantile og tåpelige at de i seg selv har et underholdningsmoment, men noe med fotball å gjøre har de ikke. Programmet reddes ene og alene av lyden fra NRK Radio, men det er bare så vidt.

FotballXtra

Endelig er første omgang over, og det lar seg gjøre å skifte over til TV2. Kanalen

Fotball på TV

har vært tro mot sitt konsept lenge. Der sitter en programleder og to «eksperter». I dette tilfellet er det Claus Eftevaag og Jahn Ivar Jakobsen som er Davys eksperter. I tre kvarter sitter de tre aldrende herrene og synser om dette og

mangt. De er i hvert fall opp-tatt av fotball, og praten preges av det. Og fra de forskjellige arenaene kommer det stadig inn rapporter. Det TV2 gjør her, er kanskje det beste de kan gjøre ut fra rammebetingelsene. De har som kjent ikke lov til å vise noe fra kampene mens de pågår.

Det er i hvert fall ingen grunn til å sitte hjemme og følge kampene på TV fremfor å gå på Stadion. (Foto: Brecht/Brecht Foto)

Programmer for de uinteresserte

TV2 og NRK har prestert det kunststykket å legge sin hovedsatsing på fotball på et tidspunkt når rundt 60 000 av den viktigste målgruppen ikke kan se sendingene. De er nemlig på kamp. Når i tillegg formatet på programmene er så til de grader dårlig, kan man spørre seg hvorfor de bryr seg. Også «magasinprogrammene» litt senere på kvelden kommer ofte på et tidspunkt da mange av oss ikke er kommet hjem (eller på pub) ennå, og vi går også glipp av disse. For dere som aldri får sett dem: Dere går ikke glipp av stort. Vel er det kjekt å se målene om igjen, men den som leter etter analyser og dybdeinformasjon om kampene, leter forgjeves.

På tide å tenke annerledes?

Med så dårlige sendinger som NRK og TV2 byr på, skulle vi kanskje vært glad til. Det er i hvert fall ingen grunn til å sitte hjemme og følge kampene på TV fremfor å gå på Stadion. Likevel er det trist at fotballdekningen er som den er. Jeg for min del kunne tenkt meg et program som gikk ordentlig i dybden rundt kampene. Et program som ikke bare viste målene, men også forklarte hvorfor det ble mål. Et program som viste øyeblikkene som snudde kampene. Et program med intelligente eksperter som kunne peke på alt det vi på tribunen ikke ser. Og ikke minst: Et program som gikk på et tidspunkt der vi som virkelig er opptatt av fotball, kunne få se det.

Med dagens satsing driter NRK og TV2 i sitt eget rede og undergraver verdien av rettigheter de har betalt dyrt for. Det var vel ikke meningen?

Av Per Arne Flatberg

Bergens Hitstasjon #1

KOREOGRAFI?

Stabæks supportere tar TIFO alvorlig. Treffer du dem på bortebane, har de ofte flere tostangsflagg enn supportere. Supportermiljøet er delt opp i flere smågrupperinger – mer eller mindre med hver sine TIFO-filosofier. Bluss, bannere, konfetti og Bærumsgutter som skulle ønske de var italienere, preger supportermiljøet.

Fotball er teater, og supporterne er en viktig del av skuespillet.

Årets første hjemmekamp for Bærumsguttene er TV-kamp. TIFO-beredelsene har gått sin gang, og diskusjonen om hvordan dette skal bli har gått høyt. Når de kommer til Stadion, er beskjed klar: – Beklager gutter, dere kan nok ikke bruke noe TIFO i dag. Det kommer i veien for fjernsynskameraenes dekning av kampen. Det er en spesiell situasjon når det er direktesending.

Dannet publikum

Stabæks supportere er dannet. De er ikke akkurat fornøyd, men de gjør som klubben og TV ønsker. Konfetti, stripes og bluss blir liggende. Klart man skal bøye seg litt for fjernsynets behov, spesielt når klubben insisterer. Neste kamp er heldigvis ikke direkte på TV. Men når neste kamp kommer, er beskjeden den samme. TIFOen kommer i veien for TV-kameraene og kan dessverre ikke brukes. Men nå er det nok selv for dannede Bærumsgutter. At et tre minutters innslag skal få bestemme hvordan TIFO skal

brukes, er uhørt og uakseptabelt. Løsningen blir en dialog med kanal og klubb, og man kommer frem til et kompromiss. Blussene kan de bare glemme, men så lenge TV-kanalen får si sitt om TIFOene, kan de gjennomføres. På Nadderud har man også klart det kunststykket å forlange innbytterboksene flyttet foran supporterne fordi det passet bedre for TV-kameraene. Sikkerhet og stemningsskapende tiltak må vike når fjernsynet er på arenaene.

Bølgen

Fotball-VM 1986. Coca Cola er hovedsponsor for mesterskapet. Åstedet er Mexico. Sammen med TV-selskapene finner Coca Cola ut at det må gjøres noe for å få litt liv på tribunen. Bølgen fødes. Bølgen er kanskje det fremste symbolet på styrt og koreografert stemning på tribunen. For TV-selskapene er dette en god ting. Det ser spontant og ekte ut. På tribunen vet man at dette er koreografert og timet av smarte markedsfø-

ringsfolk.

I Stavanger og andre plasser prøver man å få opp stemningen ved hjelp av popmusikk gjennom høyttalere. Er det TV som presser på der også for å få «atmosfære» rundt kampene, uansett hvor hulen måtte være? Er det sånn det vil gå når markedsfolk uten tribuneerfaring får slippe til?

Teater

Fotball er teater, og supporterne er en viktig del av skuespillet. For supportere er det viktig at det vi er en del av, er ekte. Vi skal ikke dyttes inn i en ferdig form og formes etter TV-kanalenes ønske. En av de fascinerende delene av fotballen er at rammen rundt kampen lever sitt eget liv. Når supporterne blir en del av regissørens spill, er en viktig del av fotballen gått tapt.

Av Per Arne Flatberg

Nå skilles medgangssupporterne ut

Det er når det går dårlig med laget at vi skiller medgangssupporterne fra dem som virkelig er villig til å ofre noe for Sportsklubben Brann.

De av dere som stod igjen i nærmere 45 minutter etter Vålerengen-kampen og sang "Vi e' Brann – Bergens stolthet", markerte noe viktig: Vi svikter aldri Brann, vi skal være der for klubben – uansett. For meg er det dette det å være supporter handler om. Det er dessverre ikke alle som er enig med meg i det. Noen mener at det er "patetisk" å synge for et lag som nettopp har tapt 4–1, og at spillerne ikke fortjente vår hyllest etter en slik kamp. For det første hyllet vi ikke spillerne, vi hyllet klubben vi elsker. For det andre er det når det går dårlig, laget trenger vår støtte. Det ligger ingen utfordring, ingen prestasjon i å støtte et lag i medgang.

Sesongen nærmer seg halvspilt, og i skrivende stund ligger Brann på en 9. plass med 14 poeng på 12 kamper. Så langt har det gått litt opp og ned, og nå satser vi på en sterk høstsesong slik at vi slipper å havne i nedrykksstriden.

Vil ha spillere som gir alt

Etter 4–1-tapet mot Viking på Stavanger stadion var jeg virkelig nervøs. I den kampen så spillerne, med noen få unntak, ut som om de manglet alt som heter innsats og vinnervilje. Man skulle nesten tro at det absolutt ikke betydde noe for dem om de vant eller tapte. Den typen spiller jeg vil ha i Brann, er en som gir alt for laget, klubben og supporterne i hver eneste kamp. Spillerne må forstå at når man spiller med Brannlogoen på brystet, må innsatsen være deretter. Vi kan kanskje ikke forvente at klubben skal bety det samme for en fotballspiller fra Østlandet som det den gjør for supporterne, men vi kan forvente at de prøver å forstå hvor viktig Sportsklubben Brann er for oss.

Mot Lyn på Stadion var det godt å se at vinnerviljen var tilbake igjen, og innsats og hardt arbeid, sammen med litt flaks, var det som gjorde at Brann slo Lillestrøm på Åråsen.

En annen ting jeg merket meg ved Lyn-kampen, var at Store Stå var samstemt

igjen, for første gang på altfor lenge. For at Brann Stadion skal være en fryktet arena for bortelagene, tror jeg det er viktig at alle slutter å klage på det vi mener andre gjør galt, og heller står samlet for å støtte laget. Jeg håper og tror at Lyn-kampen var et steg i riktig retning når det gjelder stemningen på Store Stå.

Lovende nykommere

I løpet av vårsesongen har Brann hentet inn tre nye spillere: Nhleko og Solis er allerede på plass i Bergen, og Cato Guntveit, som vi kjenner fra før, er på vei. Både Nhleko og Solis har debutert i Tippeligaen, og foreløpig ser det lovende ut med tanke på den jobben de skal gjøre for Brann. Det er ikke vanskelig å se at disse to kan spille fotball, og jeg tror de kan være med på å styrke laget når de bare får litt tid på seg, og i tillegg gi oss litt underholdende fotball.

Samtidig som vi håper at enkeltspillere skal gjøre det bra, er det viktig ikke å glemme at vi støtter klubben og laget som helhet, og ikke enkeltspillere. Nettopp derfor mener jeg det er en dårlig idé å hetse egne spillere, selv om vi kanskje mener at de ikke er gode nok for Brann. Slik hetsing kan gå ut over hele laget, og når en spiller entrer Stadion-gresset i den røde drakten, fortjener han uansett vår støtte nettopp fordi han spiller med Brann-logoen på brystet.

Brann 2

Ellers er det fint å se at Branns nest beste gjør det bra i 2. divisjon, de ligger nå på en 6. plass, bare to poeng bak andrelassen med en kamp mindre spilt. Det er tydelig at Branns ungdomsarbeid blomstrer, for her er det mange lokale spillere som gjør seg bemerket.

Det var utrolig viktig for Brann at andrelaget rykket opp i 2. divisjon etter fjorårs-sesongen, slik at de som ikke er i førsteleveren på A-laget kan få kamptrening på et høyest mulig nivå. Når jeg først er inne på Brann 2, vil jeg oppfordre flere til å møte opp på kampene deres. Personlig syns jeg det er veldig interessant å se hva som rører seg i Brann og hvilke spillere vi har også utenom A-laget.

Storskjerm

På de siste hjemmekampene har Brann

tatt i bruk storskjerm på Stadion. Det er for så vidt greit nok, men når storskjermen "tar over" for fotballen, blir det feil. Når Erik Hanøy etter kampen mot Odd skal reklamere for neste hjemmekamp, sier han ikke: "Kom og se, vi skal møte serielederen", men: "Kom og se, vi har storskjerm på Stadion." Vi kommer faktisk ikke på Stadion for å se reklame på storskjerm, vi kommer for å se laget vårt spille fotball, og det er det på tide at markedsavdelingen i Brann forstår.

De patetiske meldingene som dukket opp på skjermen under Lyn-kampen, er også noe som det bør bli en slutt på så fort som overhodet mulig. Det var rett og slett utrolig tåpelig. Kommentarer som "Corner er mål" hører hjemme på Norway Cup, ikke i Tippeligaen, og i hvert fall ikke på Brann Stadion. Jeg vil i hvert fall ikke sitte rolig og se på at Brann blir gjort om til en klubb der underholdning er viktigere enn følelsene for fotball og klubben.

Når det er sagt, vil jeg også ta med at dersom storskjermen ble brukt på en skikkelig måte, for eksempel til å vise scoringer og lignende fra andre Tippeliga-kamper i pausen og etter kampslutt, kunne den blitt et positivt innslag på Stadion.

Respekt for Espen

Jeg vil også ytre min respekt for Espen Musæus' avgjørelse om å forlate Brann. Her har vi en spiller som kunne sittet på benken i Brann og tjent flere hundre tusen som Brann strengt tatt ikke har råd til å betale ham, men som i stedet innser at han ikke er god nok for laget, og har mot til å gjøre noe med det. Takk for det, Espen. Det var mer enn jeg hadde forventet av en Vålerengen-gutt.

Til slutt føler jeg og resten av styret i BST et behov for en oppklaring rundt lederens rolle i supporterklubben. Dagens leder fungerer i hovedsak som en leder innad i styret, som ser til at ting blir gjort og "binder sammen" funksjonene til styret. Lederrollen har altså endret seg litt i forhold til tidligere år, da lederen i større grad stod frem som en person som var en slags "Brannsupporter over alle Brannsupportere".

Silje

Bli medlem i Brann Supporter Team!

**Som medlem i
Brann Supporter Team (BST)
har du en rekke fordeler:**

- Adgang til Store Stå. Prisen er 90 kroner for voksne og 40 kroner for barn. Partoutkort koster 850/500

- Fritt tilsendt fire nummer av medlemsbladet *den 12. mann*

- 10 % rabatt på Branndrakten i Brannbutikken, Markeveien 11

- 10 % rabatt på årsabonnement hos Bergensavisen

- 15 % rabatt på ordinære kjøretimer hos Team MC og Team Bilopplæring

- Nedsatt pris på etablering av ADSL hos NextGenTel, Kr 698,- på 1 og 2 års bindingstid

- Norges billigste mobiltelefon-abonnement fra Netcom, samt markedets laveste priser på mobiltelefoner

- Rimelige abonnement på spill og tippeavisen TIPS

Se for øvrig annonsene til våre samarbeids-partnere i den 12. mann og på våre internettsider

**Medlemskapet koster
kr. 150,- pr. år for voksne
og kr. 100,- for barn**

Du kan melde deg inn i BST ved å bruke innmeldingsskjemaet på nettet (www.bst.no).

Du kan også ringe Brannbutikken på tlf: 55 96 23 35 og be om å få tilsendt en medlemsgiro til innbetaling.

MELD DEG OG DINE VENNER INN NÅ!

Supporterpolitikk i Bergen:

DETTE VIL BST STÅ FOR

Brann Supporter Team (BST) ble stiftet i 1993. Helt siden starten har BST vært preget av den tosidigheten som skal og må prege enhver uavhengig supporterklubb. Vi skal støtte SK Brann på best mulig vis. Men samtidig skal vi være en aktiv motpart mot Brann når Brann går imot våre medlemmers interesser.

Denne tosidigheten skaper konflikter og uenighet – ikke bare med Branns ledelse, men også internt i BST. I enkeltsaker er det ofte like mange meninger som det er medlemmer. For dem som skal være meningsbærere i BST, har det ofte vært vanskelig å finne et syn tuftet på BSTs grunnsyn og stå for dette.

Dette dokumentet skal brukes til akkurat det. Det skal være en prinsipiell avklaring på hva BST mener i det vi kaller supporterpolitikk. Det lar seg ikke gjøre å dekke enhver situasjon som kan komme til å oppstå. Likevel ønsker vi at dette skal være så gjennomsyret av vårt grunnsyn at

ingen skal være i tvil om hva vi står for.

Dette dokumentet i seg selv er verdiløst for alle. Det får verdi gjennom en bred og grundig debatt blant medlemmene våre. Den håper vi du vil være med på.

**BST har kjærlighet til klubben
– ikke til spillere eller eiere.**

**BST støtter Sportsklubben
Brann**

Det virker selvsagt overflødig å si det, men det er likevel så viktig. BST er til for å støtte Sportsklubben Brann. Det er klubben som er viktig for oss. Hvordan

det går med Brann ASA eller en tidligere Brann-spiller er mindre viktig enn hvordan miljøet i småguttelaget er – med mindre disse tingene direkte påvirker Sportsklubben Brann.

BST ønsker spillere som setter klubben og fellesskapet fremst og som ikke primært vil mele sin egen kake.

Forholdet til spillere vil alltid være vanskelig. Fotballen er kommet dit at svært få spillere synes klubben har noen betydning utover å være arbeidsgiver og pengesekk. Spillerne setter svært ofte seg

selv foran alt annet. Det er en utvikling BST misliker sterkt. Vi ønsker at Branns spillere setter klubbens beste fremfor sitt eget. Vi ønsker spillere som innser at de er en del av et stort fellesskap der alle er med på å gjøre hverandre gode (eller dårlige). Spillere som ikke vil gi noe tilbake til fellesskapet som gjør dem gode, er det ikke ønskelig å ha i Brann.

BST ønsker at klubbene skal få sin del av pengene i fotballen. BST ønsker ikke å hente Bosman-spillere til Brann. BST ønsker heller ikke at noen av våre spillere skal gå som Bosmenn til andre klubber. BST vil støtte spillere som er lojale mot klubben.

For enkelte fotballspillere er det etter hvert blitt akseptabelt ikke å gi noe tilbake til klubben(e) som har gjort dem gode når de går fra en klubb til en annen. Holdningene til fotballspillere er neppe verre enn det som avspeiles i resten av samfunnet, men BST ønsker likevel at både vi og vår klubb skal være en motvekt til den ekstreme egoismen som preger fotballen.

Klubbene er fotballens blod. Uten en sunn klubbøkonomi går selvsagt hele fotballens økonomi under. Spesielt de siste fem årene har det foregått en gigantisk forskyvning av inntekter fra klubbene til spillerne. Resultatet er en fotballøkonomi der de fleste norske klubber er på konkursens rand, mens middelmådige spillere tar inn millioninntekter.

Bosman-dommen er selvsagt den viktigste enkeltgrunnen til at dette har skjedd. Tidligere kunne ikke en spiller gå vederlagsfritt fra en klubb til en annen. Da unngikk man også at enkelte spillere vil spekulere i Bosman-dommen ved å gå gratis til en annen klubb og putte mest mulig penger i egen lomme.

De holdninger Bosman-spillere viser, er etter vårt syn slik at de ikke er verdige til å ikle seg den røde Brann-drakten. En Bosman-spiller setter seg fremfor lagkamerater og klubb. Vi ønsker spillere som setter klubben og fellesskapet fremst. Det er alltid trist når en person velger å gå som Bosman-spiller. Spillere som er klare til å gå som Bosmenn, bør bort fra klubben så fort som mulig. Fra BSTs side bør det være uaktuelt å uttrykke støtte eller takknemlighet overfor spillere som ikke vil signere ny kontrakt eller går som

Bosman-spiller. Det betyr ikke at vi skal motarbeide dem. Det er trenernes og klubbens oppgave å vurdere hvem som bør spille til enhver tid. Men vi bør heller bruke vår energi på dem som er klubbens fremtid enn dem som er klubbens fortid og har valgt ikke å gi noe tilbake til klubben vår.

BST må være en av bærebjellene for klubben – det gjøres både gjennom bredt og stort engasje-

ment For BST er det viktig å skape en gjensidig tilhørighet til klubben. Vi ønsker å være en sentral del av Sportsklubben Branns liv. Det er vi også, gjennom vårt engasjement på tribunen. Likevel oppfattes ikke BST i stor nok grad som en pilar i klubbmiljøet. For å få til dette er det viktig at vi utviser engasjement for Brann også utenfor A-laget. For BST vil det være naturlig å ha et nært forhold til Brann Ung som er den andre store dugnadsgrupperingen i klubben. Både for Brann Ung og BST er

ment i klubbens ulike deler, men også gjennom å være en motkultur på årsmøter og andre fora i Brann. BST skal alltid være best forberedt og stille de vanskelige spørsmålene. BST skal ikke være redd for å gå inn og ta ansvar.

det svært mye å tjene på et tett samarbeid. Dette samarbeidet må komme naturlig, men eksempler fra nær fortid som har gitt BST mye troverdighet i klubben og samtidig ført oss nærmere klubben, er sponsorengasjementet for guttelaget, engasjementet i Branncup (både på arrangements- og publikumssiden) og oppmøte på kampene til de andre lagene enn A-laget.

BST tror det er viktig å være med klubbens yngre lag – ikke minst for at spillerne som vokser opp i Brann skal få et nært forhold til Branns supportere og vår supporterkultur.

For BST vil det alltid være et mål at vårt syn skal bli hørt og få gjennomslag. Samtidig må vi erkjenne at vi er en liten gruppering når vi kommer dit beslutningene tas i Brann. Derfor er vi nødt til å være dobbelt så dyktige som de andre i

våre og på medlems- og årsmøter i så vel klubb som supporterklubb.

BST bør være pådriver for å organisere grupperinger med samme syn som oss – det være seg småaksjonærer i Brann ASA eller medlemsgrupperinger i Sportsklubben Brann.

Som supporterklubb skal vi aldri være redd for å stille spørsmål ved hvordan tingene gjøres og om noe kan gjøres

BST må arbeide mot en «rik onkel» som overtar Brann.

Branns økonomiske problemer skaper stor usikkerhet rundt den sportslige satsningen i klubben. Det har vært lansert forskjellige løsninger for å fremskaffe penger til driften og for å skape et best mulig fotballag. I Branns situasjon er det lett å bli desperat – å gi fra seg innflytelse for penger, slik Sportsklubben har gjort gjennom en rekke emisjoner i Brann ASA.

BST ønsker at beslutningene i Brann skal taes av styrer som representerer et bredt eierskap – ikke av en «rik onkel» som går inn med noen kroner i Branns vanskelige situasjon. Å la en enkeltperson kjøpe Brann ASA eller tilsvarende organisasjoner innebærer en betydelig risiko for at eieren vil sette økonomisk avkastning foran sportslig kvalitet. BST må arbeide for å sikre at klubbens eiere i størst mulig grad har ett mål for øye: Størst mulig sportslig suksess.

BST har en målsetning om at Brann i størst mulig grad skal være eid av dem som elsker klubben og ønsker et bredt, folkelig eierskap.

Branns følelsesmessige eiere er bergenserne selv. Ingen andre steder i Norge identifiserer innbyggerne seg så tett med sin klubb. BST ønsker å fremelske dette og forsterke det. De fleste steder samsvarer ikke det formelle eierskapet med det følelsesmessige. Likevel er det nok av vellykkede eksempler på store klubber som er eid av folket. BST ønsker at Brann skal bli en slik klubb i enda større grad enn nå. Gjennom et bredt og folkelig eierskap skal bergenserne i enda større grad oppleve at Brann er deres klubb.

En supporterorganisasjon skal arbeide for sine medlemmers beste – i form av tribunefasiliteter, billetter til kamper, sikkerhet og arrangementer.

BST skal arbeide for å gi sine medlemmer best mulig tribuner. Ståplasser er en viktig del av fotballen, og BST skal arbeide for at dette fortsatt skal være en del av norske fotballarenaer.

Det er mange trender rundt stadionutvikling. Generelt sees supportere som en gruppe som kan behandles ille. Ofte ser vi at tribunen vi får tildelt, mangler sentrale fasiliteter som toaletter og kiosker, at de overfylles, har trinn som gjør det van-

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

våre forberedelser. Vi skal stå for supporterens sak og være bærere av så vel klubb- som supporterkultur i Branns offisielle sammenhenger. I vår tid betyr dette svært ofte at vi må stå for en motkultur i forhold til det dominerende syn hos Branns største eiere. Selv om vi ofte kjemper en håpløs kamp, mener likevel BST det er viktig å holde debatten levende. Dette skjer gjennom medlemsbladet vårt, websidene

bedre. Vi skal være bevisst at vi er representanter for Branns største kundegruppe. Om nødvendig skal vi være beredt til å ta ansvar i både klubb og ASA.

Bredest mulig eierskap – eierskapet skal reflektere det følelsesmessige eierskapet.

Bergens Hitstasjon #1

skelig å se kampen og (heldigvis i stadig mindre grad) at vi gjerdes inn med piggråd og behandles som dyr. Samtidig planlegger stadioneiere for en fremtid uten ståplasser med UEFA og NFF som ivrige klakører.

BST er prinsipielle tilhengere av ståplasser i fotballen. Selv om sitteplasser ville hjulpet på mange av problemene vi opplever hjemme og borte, mener vi det vil være spikeren i kisten for stemningen på fotballkamper. Rammen rundt kampene er viktig for oss og for klubbene. Vårt mål på dette området er å bevisstgjøre arrangørene på supporterernes betydning for totalproduktet de tilbyr. Tribunene vi tilbys, får direkte konsekvenser for stemningen på kampene.

BST ønsker å arbeide for best mulig ståplasser for hjemme- og bortesupportere på alle baner i Norge.

BST skal arbeide for å ivareta supporterernes sikkerhet hjemme og borte.

Sikkerhet rundt kampene er avgjørende for at supportere og andre skal oppleve det som trygt å gå på fotballkamper. For BST er det en naturlig oppgave å sørge for våre medlemmers sikkerhet hjemme og borte. Vi skal være bevisste på at vi er eksperter på å være på fotballkamper i mye større grad enn en hvilken som helst arrangør. Vi har et annet perspektiv enn arrangøren. Dette kan og bør vi bruke til å hjelpe arrangørene med å legge forholdene til rette for både oss og andre.

BST må være bevisst at vi er de eneste som kan representere supportere og tilskuere på en troverdig måte.

BST skal arbeide for å få flest mulig billetter til dem som støtter klubben i tykt og tynt, der billetter er en mangelvare.

I større og større grad ser vi at supportere og trofaste publikummere nedprioriteres til fordel for sponsorer og VIPer på kamper der det er rift om billettene. BST mener dette både på kort og lang sikt ødelegger fotballen. Fotball uten ekte atmosfære er ikke lenger den fotballen vi kjenner og elsker. BST skal arbeide for at alle våre medlemmer skal få anledning til å kjøpe billetter på slike kamper. BST skal videre arbeide for at flest mulig billetter går til vanlige supportere og publikummere som faktisk er opptatt av fotballkampen. I dette ligger også at BST alltid skal prioritere egne medlemmer og andre supportere fremfor sponsorer og samarbeidspartnere.

BST ønsker at alle skal ha glede av å gå på fotballkamp. Et viktig virkemiddel for å oppnå dette er å holde hjemme- og bortesupportere atskilt.

Det er et faktum at det er mange dårlige vinnere og tapere på en fotballtribune. Samtidig kan konfliktnivået være høyt mellom de forskjellige supportergrupperingene. Det viktigste virkemiddelet for å sikre at alle har glede av fotballkampen er å skille hjemme- og bortesupportere ordentlig fra hverandre. Sikkerhetsmessig er dette det viktigste virkemiddelet som kan brukes på kamp.

For BST er det viktig å fremheve at dette ikke bare gjelder de organiserte supportergruppene. Også de som sitter har krav på å

få juble uten å plage noen eller sørge i fred. Derfor ønsker BST å arbeide for at atskillelse av hjemme- og bortesupportere også innføres på sittetribunene.

Det enkleste virkemiddelet for å oppnå dette er egne sitte- og ståfelt reservert for bortesupportere. Dette må kombineres med ordentlig merking av billetter med «kun hjemmesupportere» eller «kun bortesupportere». Samtidig trenger vi en bevisstgjøring hos arrangørene på at dette er viktig. Her skal BST arbeide – både direkte overfor arrangørene og gjennom de paraplyorganisasjoner vi er en del av.

BST er en uavhengig supporterklubb

Både for Brann og BST er det ekstremt viktig at BST er en supporterklubb helt uavhengig av SK Brann, Brann ASA eller andre organer i Brann. Vi skal samarbeide der det er naturlig, men stå helt fritt til å ha avvikende meninger.

BST er en uavhengig supporterklubb. Vår dagsorden settes av supporterne selv – ikke av Sportsklubben Brann eller Brann ASA. BST er overbevist om at en uavhengig supporterklubb som representerer supporterens syn, er en betydelig styrke for enhver klubb. Hvor skal klubben ellers få de korleksjoner som trengs fra supporterne? Hvem skal være publikums talsmenn? Hvem skal arbeide med supporterpolitikk? BST skal arbeide for å skape forståelse for dette både hos Brann og hos våre egne medlemmer.

Samtidig som vi skal være bevisst vår uavhengighet, skal BST ikke markere uavhengighet for enhver pris. På mange områder vil det være naturlig å samarbeide tett med både klubb og aksjeselskap. Det skal vi selvsagt gjøre. For BST er det imidlertid viktig ikke å bli overkjørt i disse samarbeidssituasjonene. BST skal være klar over at vi er de eneste som ivaretar våre interesser i en samarbeidssituasjon. Selv om vi er klar over at vi både vil BSTs og Branns beste, er ikke nødvendigvis våre samarbeidspartnere like tvisynte.

BST må være oppmerksom på at dette er en kamp som hele tiden må kjempes på nytt.

I Brann vil det kunne være mange som ønsker å få slutt på det «plagsomme» BST og organisere supporterne som en del av klubb eller ASA. BST må være oppmerksom på at vår uavhengighet er noe vi stadig må slåss for. Vi risikerer når som helst at Brann blir en «konkurrent» gjennom å opprette en offisiell supporterklubb. BST må i denne situasjonen bevise sin eksistensberettigelse hele tiden.

Bred lokal forankring – Brann og Bergen er ett

BST ønsker å skape tilhørighet til klubben hos bergenserne.

Brann uten Bergen er utenkelig, akkurat som Bergen ikke er det samme uten Brann. BST skal arbeide for at Brann fortsatt skal være Bergens klubb. Bergenserne skal oppleve at Brann er deres klubb. Det gjøres gjennom en rekke virkemidler. Eierskap er nevnt tidligere. En rekke andre elementer er også nødvendig. For BST vil det være særlig viktig å arbeide for at barn og ungdom får et tett og ekte forhold til klubben.

Den 12. mann 3/2002

Best når det gjelder!

- Vi kjøper direkte fra produsent og gir deg derfor de beste prisene!

MSI **750,-**
Inkl. mva

MSI GeForce4 MX420

- ▶ 64 MB DDR
- ▶ G4MX4200-T, AGP
- ▶ TV-utgang, retail

MSI **1.695,-**
Inkl. mva

MSI GeForce4 TI4200

- ▶ 64 MB DDR DVI
- ▶ - AGP, G4TI4200-TD64, retail
- ▶ - TV-utgang: S-Video og Composite (ICA)

Western Digital **1.095,-**
Inkl. mva

Western Digital Caviar 80 GB

- ▶ Rotasjonsfart: 7200 RPM
- ▶ ATA-100
- ▶ 2 MB cache

Arctic **395,-**
Inkl. mva

Tower Bag Midi

- ▶ Passer blant annet til Chieftec Medium Tower
- ▶ "Koffert"-håndtak, rem og skulderstrøper
- ▶ Lomme for mus, tastatur og CD-er, holder 100 kg

Et must for folk som drar på dataparty!

komplett data
- en del av Norkom

Komplett Data Bergen AS

Laksevåg Senter, Kringsjåveien 83-89, 5163 Laksevåg
E-post: bergen@komplett.no - Åpningstider: 10-20 (10-18)

Vi tar forbehold om eventuelle trykkfeil og prisendringer.

BST ønsker å ha en stamme i laget med lokal tilknytning.

For fortsatt å ha det tette forholdet mellom klubben og byens befolkning er det viktig at spillerne er representanter for den bergenske kulturen og at publikum får se lokale gutter i Branndrakt. Vi tror det er utopisk å ha et lag med bare lokale spillere, men ønsker å arbeide for at stammen i laget skal være fra Bergensområdet. For fortsatt tilhørighet til klubben vil dette være helt avgjørende. For lokale gutter som spiller fotball, skal drømmen om å få spille i Brann være både naturlig og oppnåelig.

BST må arbeide for å få spillere og ledere som kommer utenfra til å forstå og elske både Bergen og bergensere så fort som mulig.

Samtidig som vi ønsker lokale spillere, er vi ikke blind for at Brann også i fremtiden vil måtte hente spillere som kommer utenfra. Om spillere kommer fra Østlandet, Sunnmøre eller Afrika er likegyldig. For dem som ikke er innfødte, vil det være en utfordring å tilpasse seg Bergen på godt og vondt. BST ønsker å hjelpe spillere og ledere til å finne seg til rette og forstå og elske både Bergen og bergenserne. Vi tror dette er en nødvendighet for å oppnå suksess i Brann. Spillere som ikke har noe forhold til byen og folket, vil naturligvis få det vanskelig.

BST må dyrke det patriotiske uten å bli nasjonalistiske.

BST representerer også det bergenske lynne. Vi er patrioter i forhold til byen vår. Det skal reflekteres i det vi gjør og det vi synger. Den bergenske patriotismen er en viktig forutsetning for interessen rundt Brann. Samtidig som vi er patriotiske, skal vi på ingen måte være nasjonalistiske. Bergen har tradisjon for å ønske alle velkommen. Det er en tradisjon BST ønsker å være godt forankret i.

Merkevarebygging

Supporterne er det fremste aktivum for merkevaren Brann. Vi er bærere av kulturen og tradisjonen.

Branns identitet er uløselig knyttet til supporterens engasjement. Uten supporterne mister Brann de kanskje viktigste delene av sin identitet. Derfor er mye av Branns verdi knyttet til oss. BST skal fremelske det ekte engasjementet rundt

Brann. Samtidig skal vi bevisstgjøre Brann på vår verdi for deres merkevare. Brann skal og må være knyttet til disse verdiene som også er definert i klubbens sportsplan. Brann preges av gjennomtrekk. Ledere og spillere kommer og går. De er her en kort tid. Supporterne er dømt til «livsvarig Brann». Det skal også prege våre holdninger overfor ledere og spillere som vil gjøre Brann til noe annet enn vi ønsker.

BST må arbeide mot forflating av merkevaren Brann.

Vi er midt i en tid der fotballen kommersialiseres dramatisk. For Brann vil det kunne være fristende å benytte merkevaren Brann i enhver sammenheng der det er noen kjappe kroner å hente. BST skal være pådrivere for at Brann først og fremst knyttes til kvalitet, engasjement og det bergenske. Vi er ikke mot kommersiell utnyttelse av merket Brann, men vi er mot bevisstløs utnyttelse av det. Å knytte Brann-logoen til alle mulige produkter – med eller uten tilknytning til kjerneproduktet – er uten tvil med på å svekke merkevaren Brann. BST er opptatt av å beskytte denne og knytte den til kvalitet, ekthet og engasjement.

Fotball handler om følelser

BST må ha en bevisst holdning til at Brann ikke primært er en underholdningsbedrift – men en katalysator for følelser.

Fotballens «nye eiere» er opptatt av å finne fotballens nye rolle. Brann ASA har definert seg som en bedrift i underholdningsbransjen. BST er opptatt av at Brann også kan være en underholdningsbedrift, men at det ikke er det Brann først og fremst er. Brann er en tilstand, et lag som rører ved de dypeste følelsene i oss. Brann bygger på kjærlighet, patriotisme, stolthet og hat. Ingen plasser kommer dette så sterkt til syne som på tribunen ved fotballkamper. Mange av de samme kreftene som ønsker at fotballen skal være i underholdningsbransjen, ønsker også å endre supporterens rolle. Vi skal ikke lenger være aktive, selvstendige deltakere i dramaet, men være passive tilskuere som lar oss under-

holde. Alternativt kan vi klappe og synge på kommando. BST ønsker å bekjempe denne utviklingen. Vi erkjenner at supporterne og våre følelser er en viktig del av «underholdningsproduktet», men ønsker at fotballkampen skal være en arena der følelser kan utspille seg fritt og ekte.

Oppmikking av supportere, musikk under kampene, forsøk på å lage en underholdningsramme rundt kampen som tar over fokus for kampen, er ikke av det gode og må bekjempes.

De siste årene har det vært mye fokus på «totalproduktet» rundt kampene. Det skal skapes en ramme der vi bys all mulig slags underholdning utenom fotballkampen. BST er overbevist om at de aller fleste som er så interessert i fotball at de fak-

tisk går på kamp, er opptatt av fotballen og atmosfæren rundt kampene og derfor ikke synes andre aktiviteter er spesielt spennende.

Mange steder i Norge ser vi at fokus flyttes over på andre ting. Flere steder tror de publikum ønsker å la seg «underholde» av ishockey-musikk ved et hvert stopp i spillet. Andre steder synes åpenbart de som styrer, at stemningen ikke er god nok og prøver å forsterke den med storskjerm eller høyttaleranlegg. Andre steder knytter man diverse arrangementer til kampene for å trekke nye kundegrupper.

Det er hevet over tvil at de ymse under-

holdningskonseptene fremmedgjør de trofaste stadiongjengerne og supporterne fra det som betyr noe. Som supportere har vi en viktig rolle i å bevisstgjøre Brann på hva som er kjerneproduktet. Det er fotballen folk kommer for å se – ikke en storskjerm eller Toro sin pauseunderholdning. Vi har selvsagt forståelse for at kampsponsorer skal få markere seg, men har ingen forståelse for at disse utenom-sportslige tingene skal overta fokus for det viktige som er fotballkampen.

BST ønsker at storskjerm, høyttaleranlegg og tilsvarende først og fremst skal brukes til informasjon for publikum – ikke for å «skape» stemning eller fylle oss med reklame.

Fra klubber og markedsavdelinger ønskes

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

det bedre kontroll over produktet som tilbys. For å få til dette tas det stadig oftere i bruk fremmedelementer som høyttaleranlegg og storskjerm for å koreografere stemningen på kampene. Supporternes spontane og uorganiserte oppførsel er vanskelig å håndtere og enda vanskeligere å forutse. I tillegg oppleves all slik bruk som en provokasjon av tilreisende supportere. BST er sterkt mot et hvert forsøk på kunstig å stimulere stemningen eller koreografere denne fra arrangørklubbens side.

Vi har stor forståelse for at klubbene ønsker å ha best mulig stemning på kampene. BST mener likevel at forsøkene

som gjøres på å «kunstig stimulere» dette, også fremmedgjør supporterne i forhold til laget sitt, og at dette er en meget farlig utvikling.

BST står for det genuine og ekte.

For BST er det viktig å være bærere av den ekte supporterkulturen og det ekte engasjementet. Fotballen er under sterkt press fra krefter som ikke har noe genuint kjærlighetsforhold til sin klubb eller fotballen som sådan. Samtidig som fotballen blir stadig mer kommersialisert, ser vi at tradisjonelle supporteraktiviteter tas i bruk også av klubber, forbund og arrangører. Typiske eksempler på dette er bruk av konfetti og pyroteknikk ved seremonier.

BST skal være bærere av en ekte og genuin supporterkultur. En ekte supporterkultur innebærer blant annet ståplasser, synging, spontanitet, selvironi og kjærlighet. Det ligger også i sakens natur at BST ikke kan eller skal diktere hva som er den ekte supporterkulturen. Den vokser frem av seg selv. Det fremste kjennetegnet på en ekte supporterkultur er at den er anarkistisk i sin natur – den lyder ingen regler og går alltid sine egne veier. BST ønsker å fremsette dette uten å diktere det.

Anti-rasisme og anti-vold

BST ønsker å være inkluderende for alle som elsker Brann og Bergen, uavhengig av kjønn, rase, legning og geografisk opphav. BST skal arbeide aktivt mot enhver trakassering i våre miljøer.

BST skal være en tolerant organisasjon med en klar profil på dette. BST står for inkluderende fellesskap overfor alle som elsker Brann og Bergen. Fotballen har lenge vært en arena for trakassering av dem som er annerledes. I norsk fotball-sammenheng har særlig verbal tribune-trakassering av homofile og samer vært et problem. BST ønsker å motarbeide dette. BST vil arbeide for at enhver gruppe mennesker skal være like velkommen på Stadion. Ingen skal, som gruppe, føle seg dårlig behandlet av våre medlemmer.

BST skal være bevisst Bergens rolle som en åpen by mot omverdenen. Bergen er blitt det den er gjennom utstrakt kontakt med verden utenfor. BST ønsker at også Brann skal være åpen for impulser utenfra.

BST skal arbeide for et best mulig

forhold til andre supportere. Kampen skjer verbalt på tribunen og ikke andre steder.

Supportere har mye til felles. Selv om forholdet supporterne mellom ofte stigmatiseres, ønsker BST et nært samarbeid og fellesskap med andre supportere. Supportere er stort sett bare uenig om hvilket lag man skal holde med, og den kampen tar vi gjennom syngingen på tribunen, ingen andre steder. BST ønsker å samarbeide med politi, klubber og andre supportere for å forebygge konfliktsituasjoner og bråk som involverer supportere. Som supportere er vi også opptatt av at både vi og andre supportere får best mulig forhold under kampene. Derfor ønsker vi å arbeide for best mulig forhold for både hjemme- og bortesupportere. For BST er det en naturlig oppgave å bistå tilreisende supportere med det de måtte trenge hjelp til.

Bevissthet hos supportere og publikum

BST må skape bevissthet rundt supporterpolitikken gjennom bred debatt og engasjement.

Supporterpolitikk er noe av det viktigste av det BST holder på med. Dette dokumentet har prøvd å beskrive hva vi mener med supporterpolitikk. Supporterpolitikk uten forankring er meningsløs. I BST ønsker vi debatt om supporterpolitikken vår. Bare gjennom kontinuerlig debatt og engasjement kan vi skape og opprettholde bevissthet om supporterpolitikken vår. BST mener at en slik debatt har en egenverdi og i seg selv skaper bevissthet. Vi mener også at en slik debatt må til for å skape de rette holdningene hos dem som tar beslutningene i BST.

BST må arbeide for å opprettholde sin egen bevissthet rundt supporterpolitiske tema, og være klare på hva som er våre holdninger både internt i supportermiljøet og utad.

BST skaper sin eksistensberettigelse gjennom våre holdninger til supporterpolitiske emner. Supporterpolitikk er ikke noe stillestående. Som fotballen endrer seg, endrer også våre utfordringer seg. Både internt i medlemsmassen og overfor publikum skal vi være klare på våre holdninger og meninger. BST skal basere seg på sine grunnholdninger og ut fra disse ha klare holdninger til utviklingen i fotballen.

Kvifor streik?

d13m kan avsløra grunnen til at det vart fotballstreik – noko som verken supporterar, klubbleiarar eller aller minst spelarar hadde forventa. Den store menneskeevennen Morgan Andersen hadde nemleg fått nyss i at ein ung spelar på old-boys-laget ved Nidelva grua seg slik for å reisa til Bergen. Dermed måtte alle middel takast i bruk for å berga han frå turen. Rundt 1. august vert truleg den same unge spelaren kalla inn til informasjonsmøte i NISO. Temaet – etter det me har høyrte – vert: Kvifor får ikkje spelarar løn når dei streikar?

Maradona og Brann

d13m-spalta måtte gå ut i førre nummer av d12m. Vonde tunger har antydning at dette hadde noko å gjera med at Kristian Jæger var på ferie. Me vil på det sterkaste tilbakevisa dette. Samstundes vil me gjerne markera usemje med før nemnde Jæger når han seier at "Maradona er ikkje det helt store lenger" (i samband med ynskjet om at Maradona skal spela ei rolle i ein planlagt film om Brannsupporterar). Det var ikkje berre Toni som samanlikna med Maradona etter raidet mot Molde.

En ny Raymond?

Alle som observerte Raymond Kvisvik i kamp like etter en friperiode (tenk på uttrykket gåfotball),

Per Mikkel Haldorsen før han prøvde å kopiere Raymond Kvisvik.

den mann

Hvem er Brannspillere?

Det kunne være fristende å skrive mye om Branns kampprogram her, men det skal vi ikke gjøre. Men vi kan ikke la være å påpeke at halvannen måned etter at Thorstein Helstad og

Finn ni forskjeller mellom Espen Museus og Alonso Solis.

Raymond Kvisvik spilte sine siste kamper for Brann, står de fortsatt oppført som Brannspillere i lagoppstillingen – sammen med den kjente Brannspilleren Espen Museus.

Vi skal la være å regne opp alle mulige grunner til dette. Kanskje har det noe med at både Thorstein og Raymond figurere i opptil flere av annonsene i kampprogrammet? Vi kan forstå at Brann kan anta at sponsorene ikke merker noe, så lenge "deres" spillere står på listen. Men for de fleste andre av oss, ser det bare dumt ut. Dessuten minner det oss om straffemissen som Thorstein gav oss i avskjedspresang.

De vil neppe forsvinne fra listen selv om en ny spiller får deres nummer. I Moldekampen ble Branns fjerde mål scoret av spiller nummer ni. I følge kampprogrammet var det Espen Museus som fikk sitt første Tippeligamål i Branndrakt. Og igjen i følge programmet, fantes verken Toni Nhleko eller Alonso Solis i Brann-stallen.

kunne forstå at en slik figur og et slikt tempo ikke ble så lett å erstatte. Da Raymonds motvilje mot å signere ny Brann-kontrakt ble kjent i vinter, ga flere treningskamper i Vestlandshallen oss et hint om at Brann hadde "satt på" en erstatte. Per Mikkel Haldorsen hadde utviklet en umiskjennelig likhet med Greåkers store sønn. Han viste seg imidlertid til å holde for høyt tempo til å gå inn i Kvisvik-rollen. Da valkene også forsvant, ble det dessverre slutt på Brann-tiden for Per Mikkel.

Dommarkvalitet

VM-dommarane fekk gjennomgå frå mange hald – slett ikkje berre ufortent. FIFA-dommarar vert kanskje endå meir eit skjellsord heretter. Når dei antatt beste dommarane i verda ikkje held høgare standard, var det mange som bekymra seg over korleis kvaliteten på resten kunne vera. Men situasjonen er ikkje heilsvar: På Åråsen i midten av juni kom ein samla Branntribune med følgjande utbrot: Dommaren er god!

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

**– Jeg stikker
alltid innom
Brannbutikken
når jeg er i
Bergen.**

**Her finner jeg
det jeg trenger
av supporter-
utstyr til
gutterommet.**

Eksilbergenser

**Vi leverer
store deler av
supportereffektene
til Brannbutikken.**

**Brannbutikken har
stort utvalg av
supportereffekter!
Her kjøper du også
billetter til borteturer!**

Brannbutikken: Markeveien 11 - 5012 Bergen • Telefon: 55 96 23 35 - Fax: 55 96 24 37 • E-post: bst@bst.no
Åpningstider: Mandag - fredag 11 - 18 (torsdag 11 - 19) • lørdag 11 - 15

D-dag

for stadionplanane

16. september

16. september kan bli ein slags D-dag for planane om ein ny storstadion i Bergen. Då skal bystyret ta stilling til planane som er lagt fram om nye stadion-alternativ.

Dei fleste har fått med seg at styringsgruppa som byrådet sette ned, la fram si innstilling i mai. Her er mange av lokaliseringalternativa lagt bort, og ein står i praksis att med fire alternativ: Mindemyren, Nygårdstangen, Solheimsviken og noverande Brann Stadion. Berre dei tre første er utgreidde av styringsgruppa. Gruppa vil eventuelt seinare vurdere kva som legg til rette for og kva som hindrar ei vidare utbygging av dagens stadion, dersom dei politiske vedtaka gjer denne løysinga meir aktuell.

Arbeidsgruppe

Tidleg i juli hadde byrådet, m.a. representert ved byrådsleiar Anne-Grethe Strøm-Erichsen, møte med alle dei tre aktuelle aktørane for nye stadion. Det er sett ned ei administrativ arbeidsgruppe

internt i kommunen

for å arbeida vidare med saka. Planen er at byrådet vil leggja saka fram for bystyret tidleg på hausten – første bystyremøte er sett til 16. september. Då betyr at byrådet si innstilling sannsynlegvis vil vera klar i slutten av august.

– Då vil byrådet invitera bystyret til å ta stilling til planane. Men det er enno ope om byrådet vil velja berre eitt av alternativa. Det kan tenkjast at alle tre alternativa går vidare, seier politisk rådgjevar for byrådsleiar, Harald Schjelderup til d12m.

Vanlegvis er det også ein bystyrekomité som legg fram innstilling før sjølv bystyremøtet, så dermed er det råd å få ein peikepinn på kvar den politiske vinden bles før sjølv bystyremøtet. Så langt er inntrykket at dei fleste politiske partia stiller seg opne og ventar på kva byrådsinnstillinga vil innehalda. Alle tre alternativa planlegg ein fleirbruksarena med tak og 18 000 sitjeplassar.

Bergen kommune si rolle i ei eventuell utbygging vil ligga på tilretteleggingssida. Sjølv utbyg-

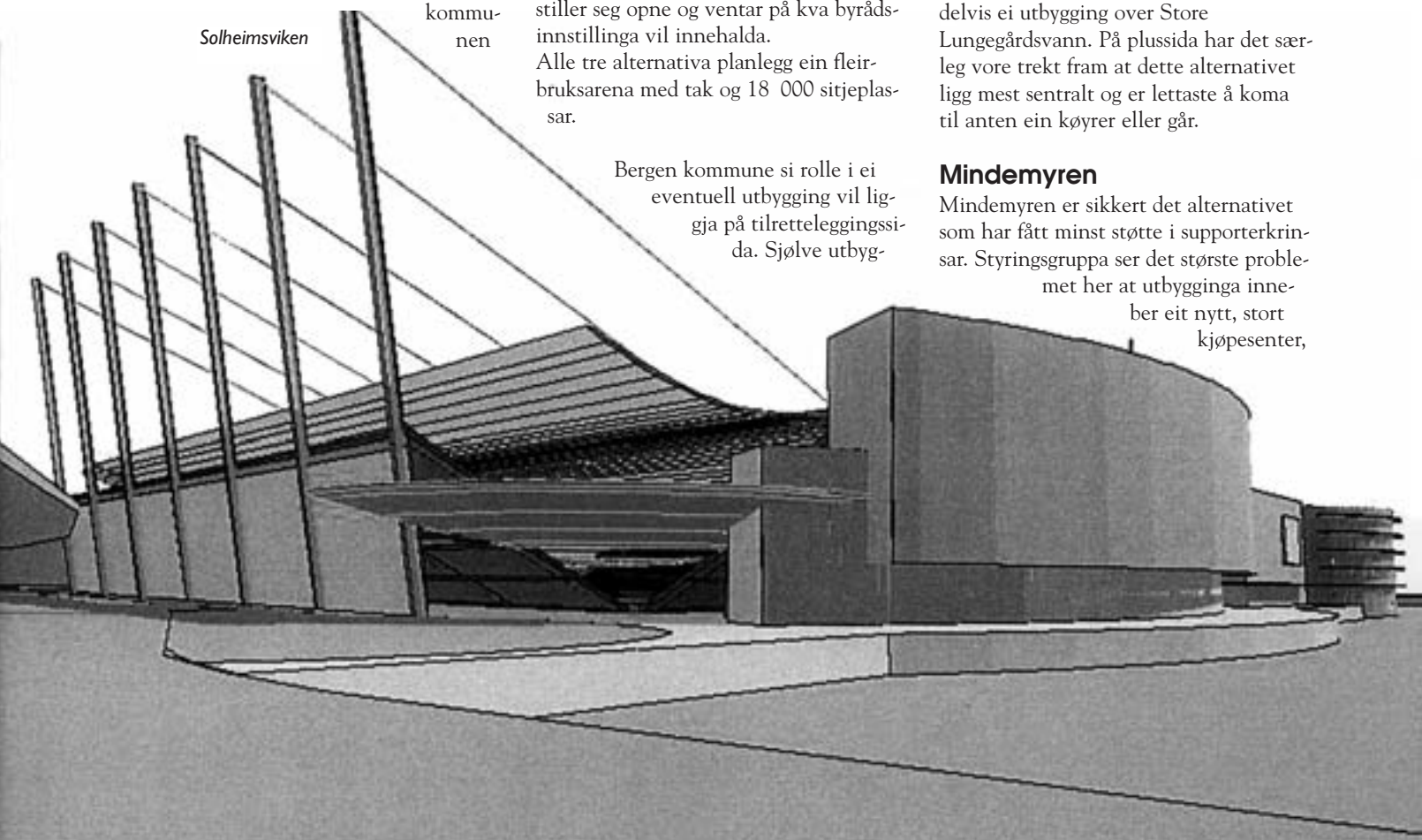
ginga må i hovudsak vera privatfinansiert. Både for Mindemyren og Nygårdstangen lyt bystyret eventuelt gjera om tidlegare vedtak og reguleringsplanar, for stadionutbygging her er ikkje mogeleg med gjeldande politiske vedtak. Ei slik omgjerding vil verken vera første eller siste gang, men spørsmålet er om politikarane finn det tenleg.

Nygårdstangen

Dei største innvendingane har kanskje vore reist mot Nygårdstangen. Her har Bergensiana Badeland hatt ein opsjonsavtale som gjekk ut 1. juli, men situasjonen for badelandsplanane verkar framleis uavklara. Ei anna innvending er at dette føreset gratis tomt, noko som kolliderer med kommunalt tilbodsprinsipp. Ei tredje innvending mot dette alternativet er at det vil delvis krevja meir utfylling og delvis ei utbygging over Store Lungegårdsvann. På plussida har det særleg vore trekt fram at dette alternativet ligg mest sentralt og er lettaste å koma til anten ein køyrer eller går.

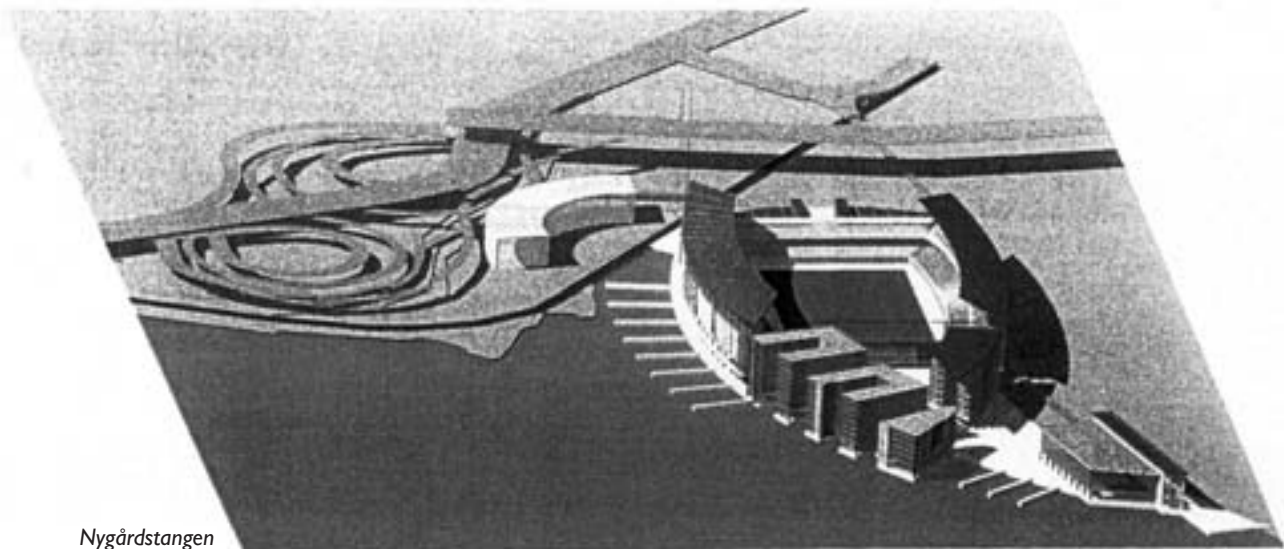
Mindemyren

Mindemyren er sikkert det alternativet som har fått minst støtte i supporterkrinsar. Styringsgruppa ser det største problemet her at utbygginga inneber eit nytt, stort kjøpesenter,

Mindemyren

Nygårdstangen

noko som ikkje samsvarar med gjeldande reguleringsplanar. Også Nygårdstangen-alternativet inneber ei utbygging av kjøpesenter som går på tvers av gjeldande planar.

Solheimsviken

Solheimsviken som alternativ har ikkje

total privat finansiering slik dei to andre. Dette er meir som ei skisse å rekna, og prosjektutviklarane (Rieber Eiendom AS) ynskjer samarbeid med kommunen om eventuell vidare utvikling av planane. Planane inneber at indre deler av Solheimsviken vert fylt ut med store mengder fyllmasse. Slik masse må koma

frå tunnelutbygging eller liknande, og eit springande punkt er kor raskt slik masse kan skaffast. Tilleggsdrift for dette anlegget er messehall, konferansesenter og hotell.

Av Åshild Samnøy

Brann-spiller i EM-troppen

Mens VM dabber av og Tippeligaen tar sommerferie, er en av Branns lovende ungdommer i gang med å forberede seg til EM på hjemmebane med G-19. Vegar Landro (19), som debuterte i Tippeligaen i kampen mot Stabæk, er eneste Brannspiller i troppen når G-19 har sin siste treningssamling før mesterskapet starter i slutten av juli.

– Regner du med å komme i EM-troppen?

– Jeg satser på det. Selv om man aldri kan være helt sikker, håper jeg det – ikke minst på bakgrunn av at jeg har vært tatt med på alle treningssamlingene.

De tre beste lagene i turneringen går videre til VM, og Vegar vil gjerne bidra til at Norge kan være ett av dem. Men han har ikke overdrevne forventninger: – Vi møter gode lag og har selv ikke gjort det all verden i oppkjøringen. Men vi må i alle fall gå for å vinne, mener han.

Pålitelig, smart og treningsvillig

Fra supportersiden blir Vegar karakterisert som en spiller som gjør veldig mye ut av seg. Han er en pålitelig grovarbeider, stødig og solid, uten å gjøre de spektakulære tingene. Og ikke minst: han er seriøs i sitt forhold til fotballen. Fra trenerhold blir Vegar beskrevet som smart, ærgjerrig og treningsvillig – med en utrolig god pasningsfot.

Akkurat det siste er kanskje et resultat av at Vegar fokuserer spesielt på mottak og pasninger når han driver egentrening, noe han ikke er sen med å ta fatt på.

Vegar Landro har alltid spilt fotball – omtrent fra før han kunne gå, og selv kan han ikke huske noe liv uten ballen. Informerte kilder forteller at gutten tidlig demonstrerte godt lag med lærkula, noe barndomsbildene bekrefter.

Fra barneskolen husker han hvordan alle kameratene spilte fotball sammen – både på skolen og i fritida, og sammen med kameratene ble han dratt inn i organisert fotball. Vegar kommer fra

Sotra, men bodde i seks år i Vadmyra før familien nå er tilbake på Sotra. Derfor var det som småguttesspiller i Vadmyra Vegar startet karrieren.

Ingen barnestjerne

Men han avviser bestemt at han var noen barnestjerne. – I starten slet jeg for å komme med på kretslaget. Og da jeg spilte fotball med kameratene, tror jeg aldri jeg var den som ble valgt først på laget, sier han og mener idrettskarrieren er mer et resultat av arbeid enn talent.

– Pappa har betydd enormt mye for meg. – Jeg har fått full støtte hjemmefra. I perioder på guttelaget satt jeg på benken, og da stilte pappa opp og drev egentrening med meg. Det gjør han fortsatt når vi har rolige treningsperioder. Uten han tror jeg ikke at jeg hadde spilt i Brann, sier Vegar som understreker at dette skjedde på hans initiativ, han ble ikke pushet av faren.

Fotball utrolig moro

– Hva er det som fascinerer deg slik ved fotballen?

– Det var et godt spørsmål. Vegar stopper opp og tenker: – Vi løper jo bare etter en ball, så egentlig er det litt rart – men spillet er så utrolig moro. I Brann er det også mye rundt selve spillet, all oppmerksomheten og supporterne gir det en spesiell dimensjon. Det er bare noe helt spesielt med fotballen.

– Men er fotballen blitt mer alvor enn da du spilte med kameratene?

– Det er nok mer alvor nå enn i starten. Men det er vel nesten enda gøyere nå. Og jeg går ikke på trening og tenker at dette er alvor.

Drømmer om A-laget

– Hvilke ambisjoner har du som fotballspiller?

– Foreløpig er drømmen å spille fast i Tippeligaen med Brann. Det virker litt urealistisk å tenke på proffspill utenlands det første året.

– Hva er det største du har opplevd som fotballspiller?

– Det er uten tvil debuten for A-laget på Stadion. Da supporterne sang navnet mitt, var det bare utrolig gøy, og det kriblet i hele kroppen.

Vegar er en av de utvalgte spillerne som har fått sin egen sang fra supporterne allerede i debutkampen: "Han e en av oss. Han e en av oss. Vegar Landro e en av oss. Han e en av oss!"

– Hva synest du om å få din egen sang?

– Det er bare grådig moro. Jeg hørte det ikke under kampen. Knut (Walde) fortalte meg det senere.

Hører til på Store Stå

– Og hva synest du om innholdet?

– Det er jo sant. Dersom jeg ikke er på benken, så befinner jeg meg på Store Stå under kampene. Og jeg skjønner ikke hvorfor jeg skal slutte med det? Jeg har omtrent alltid gått på Brannkamper. Før satt jeg sammen med pappa i Hansasvingen, men for fire år siden begynte jeg å gå på Store Stå sammen med kamerater. Når jeg en gang legger opp, vil jeg gjerne tilbake til Store Stå. Det er slett ikke det samme å sitte.

Det hender også at Vegar reiser på borteturer. I fjor var han sammen med kjæresten i Sogndal, og han er like overbevist som undertegnede om at Sogndal ikke skulle hatt straffespark i sluttminuttene.

Vegar mener fotballsupporterne har en viktig rolle. – De lager ganske mye liv rundt kampene. Atmosfæren som Store Stå lager, betyr mye. Det sies at Brannsupporterne er de beste i

Norge. Når jeg ser all den støtten de også gir andrelaget og juniorlaget, så tviler jeg ikke på det. Det har grådig mye å si når supporterne backer oss. Da får vi lyst til å yte ende litt mer for å kunne gi dem noe tilbake.

Han stiller seg ikke bak alle reaksjoner og ytringer som kommer fra enkeltsupportere, men mener det må være plass for forskjellige meninger.

Positive tilrop mest effektivt

– Hvordan reagerer spillerne på frustrasjon fra tribunen?

– Det varierer nok fra spiller til spiller. Noen jobber nok enda hardere. Men som regel hjelper det ikke med negative tilrop. Positive tilrop er langt mer effektive i motgang. Om en spiller gjør en feil, så vet han det oftest aller best selv.

– Stemmer det at forventningspress og mediekjør gjør det ekstra vanskelig for unge spillere å slå igjennom i Brann?

– Noen kan nok få litt hard medfart, men det er vanskelig å si noe generelt. Det er viktig at klubben matcher talentene på riktig nivå og ikke gir for store utfordringer for tidlig, tror han og føler ikke at han selv er utsatt for noe forventningspress. – Jeg konsentrerer meg bare om å spille fotball.

Han syntes litt synd på Azar da det stormet som verst rundt spilleren og håper ikke at alle vil snu seg mot ham. – Han reddet vel litt av økonomien i Brann? påpeker han, men har også forståelse for at det blir reaksjoner når en Brannspiller går til Rosenborg. Selv vet han ikke riktig hva som var blitt sagt i forkant, så han vil ikke ha så bastant mening om overgangen. Men han ønsket Azar lykke til i Rosenborg.

Vegar har vært elev ved Fotballgymnaset fra før han begynte i Brann, og han er utrolig fornøyd med tilbudet. – Det er helt topp å få anledning til å trene på formiddagen. Samtidig

Vegar Landro fikk sin Tippeliga-debut i 4–0 kampen mot Stabæk 9. mai i år. Her blir han intervjuet av TV Hordaland etter kampen.

(Foto: Brecht/Brecht Foto)

får vi anledning til å gjennomføre videregående. Trenerapparatet i Brann er opptatt av at vi skal gjøre skolearbeidet og gjøre det bra på skolen. Vi trenger noe å falle tilbake på, påpeker han.

Fotballmisjonær?

Selv har han lyst å bli misjonær og drømmer om å studere ved Misjonshøgskolen på Fjellhaug, men vet ikke helt når det kan bli. – Dersom fotballinteressen kan kombineres med en misjonærtjeneste, ville det vært helt topp, synes han.

Samtidig med at Knut Walde har blitt fast etablert i Branns A-stall har Vegar registrert en økende medieinteresse for kombinasjonen kristen og fotballspiller. Dermed havner han også selv i søkelyset. – Kanskje interessen fra media kommer av at det ikke har vært så veldig mange kristne i fotballmiljøene, undrer han.

Selv har han ingenting i mot å få spørsmål om sin tro, selv om han ikke alltid kan svare. Generelt opplever han å møte aksept og respekt. – Om det av og til vanker småkommentarer, så er det bare morsomt, mener han.

Ellers mener han det er viktig at fotballen ikke fyller 24 timer i døgnet, men at han som spiller også gir rom for andre interesser. Selv er han med i kristent arbeid, blant annet i bedehuset på Frekhaug (kjæresten hans kommer derifra). Han setter også av tid til venner, og slett ikke bare av de mest fotballinteresserte. Litt nølende innrømmer han også at han liker å spille data. – Ved å koble helt ut fra fotballen, han en mer å gi når en er tilbake på banen, mener Vegar.

Fast giveravtale

Mens mange fotballspillere har skapt inntrykk av at de ønsker seg en kontrakt som gir mest mulig penger, har Vegar Landro gått motsatt vei. Han har inngått en avtale om fast givertjeneste der ti prosent av lønn og eventuelle bonuser automatisk overføres som gave til Sætervika ungdomssenter, et kristent leirsted som driver arbeid blant barn og unge. Her har han selv vært både deltaker og leirleder, og vil gjerne gi sin støtte til arbeidet.

Vegar synes det har blitt for mye pengemas knyttet til fotballen og håper det ikke vil overskygge selve spillet.

Av Åshild Samnøy

A-BLAD

Returadresse:
Brann Supporter Team
Postboks 870– Sentrum
5807 Bergen

Bergens Hitstasjon #1